

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

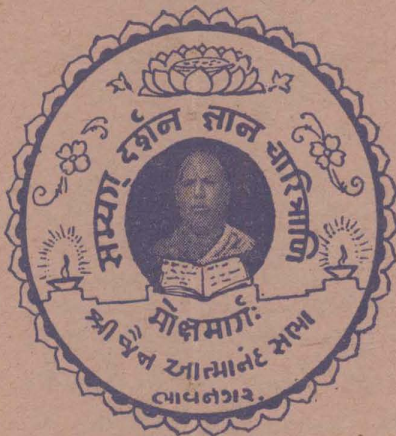
卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૨ મું

સંવત ૨૦૦૧

અંક ૪ થી

કાર્તિક : નવેમ્બર

પ્રકાશક—

— : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર : —

આ અંકમાં

૧ શ્રી સિદ્ધાયત્ત દર્શન...	...	૬૫	૬ પરમાર્થસૂચક વસ્તુ વિચાર સંગ્રહ	૭૫
૨ આ૦ 'પ્રકાશ' પત્રની ભાવના...	...	૬૭	૭ યોગની અદ્ભુત શક્તિ	૭૮
૩ "વિચાર શ્રેણી" ...	...	૬૮	૮ મદનો શિકાર	૮૦
૪ પ્રાચીન ગુજરાતી સાહિત્ય ...	...	૭૨	૯ વર્તમાન સમાચાર	૮૧
૫ ઋષભદેવ સ્તવન ...	...	૭૪		

આ સભામાં થયેલ માનવંતા પેટૂન તથા લાઘફ મેમ્બરો.

૧ શેઠ બદવળ નરસીદાસ પેટૂન	ભાવનગર	૫ શેઠ વનમાળીદાસ ઝવેરચંદ	,,	મુંબઈ
૨ શ્રી પાટણ જૈન મંડળ પ્રથમ વર્ગના		૬ શાહ બહેચરદાસ પરમાણુદાસ	,,	મુંબઈ
લાઘફમેમ્બર પાટણ		૭ શાહ ભોગીલાલ બાદરચંદ	,,	
૩ શાહ કુંવરજી જેઠાભાઈ બીજા વર્ગના		૮ શાહ ખીમચંદ રાયચંદ વાર્ષિક મેમ્બર	,,	
લાઘફમેમ્બર ભાવનગર				
૪ શાહ રમણિકલાલ ન્યાલચંદ	,,			ભાવનગર

હવે પછી થનારા લાઘફમેમ્બરોને નમ્ર સૂચના.

આ સભામાં હવે પછી થનારા લાઘફમેમ્બરોને નીચે લખ્યા મુજબના છપાતા અપૂર્વ મોટા ગ્રંથો ભેટ મળશે.

આ સભામાં લાઘફમેમ્બરોના બે વર્ગો છે. ૩. ૧૦૧) એકીસાથે આપનારને ગમે તેટલી મોટી ભારે કિંમતના ગ્રંથો ભેટ મળી શકે છે. ૩. ૫૧) એકીસાથે આપનારને ૩. ૨) ની કિંમતના તમામ ગ્રંથો ભેટ અને ૩. ૧) બે ઉપરાંતની કિંમતના ગ્રંથો ૩. બે સભા મળે આપી આકીની કિંમતે ભેટ આપે છે. આ સભા તરફથી પ્રગટ થતાં સુંદર મોટા ગ્રંથો જેમ કોઈ બીજી સંસ્થા પ્રકટ કરતી નથી, તેમ લાઘફમેમ્બરોના બે વર્ગો ઉપર જણાવ્યા તેમ બીજી સંસ્થામાં નથી. જેથી નીચેના તેમજ તે પછી છપાતા ગ્રંથોનો લાઘફમેમ્બરો થઈ લાભ લેવા જૈન બધુઓ અને બહેનોએ ભૂલવાનું નથી.

ગુજરાતી લાપાના છપાતાં ગ્રંથો

૧ શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર, સંઘ સાથે તીર્થયાત્રાથી થતા લાભો, કોણ કોણ મહાપુરુષોએ સંઘ કાઢ્યા તેનું વર્ણન, શ્રી ભરતમહારાજની કથા, શ્રી જંખૂરવામીનું સુંદર ચરિત્ર, મહાપીઠ તપસ્વીનું સ્વરૂપ અને બીજી અનેક કથાઓ સાથે આવશે (પાના શુમારે ત્રણશે ચિત્રો સહિત.)

શ્રી મહાવીર પ્રભુના વખતની મહાદેવીઓ, નવીન સુંદર ભાવવાહી ચરિત્રો. લેખક (મુશીલ) પાના શુમારે અઢીશે.

પુસ્તક : ૪૨ મું :
અંક : ૪ થો :

આત્મ સં. ૪૮
વીર સં. ૨૪૭૧

વિક્રમ સં. ૨૦૦૧ : કાર્તિક :
ઈ. સ. ૧૯૪૪ : નવેમ્બર :

શ્રી સિદ્ધાયલ-દર્શન

(અનુષ્ટુપ-મન્દાકિન્તા-માલિની)

દર્શને હર્ષ સૌ પામે, પાપ ટળતાં સ્પર્શને;
સ્તવને પુણ્યદાતા જે, ધન્ય ! સિદ્ધાદ્રિ તીર્થને. ૧

તીર્થોંકેરી પથરજવડે પુણ્ય પામે અધર્મી,
તેને સેવી પુનિત મનુજે થાય સાચા સુધર્મી;
પૂજી ભાવે નિજરૂપ કર્યું પ્રાપ્ત શ્રી ચન્દ્રરાજે,
એથી જ્ઞાની દરશન કરે આત્મની સિદ્ધિ કાજે. ૨

કંકરે કંકરે માનો સિદ્ધિ શત્રુજય વિષે,
તીર્થમાં શ્રેષ્ઠતા ભાવી પુણ્યદાતા ભૂમિ દિસે. ૩

એવા તીર્થે પુનિત પગલાં આદિનાથે ધરીને,
ત્યાં નવ્વાણું પૂરવ સમયે શુદ્ધ સ્પર્શ કરીને;
ભયો તાર્યા અગણિત, જનોભાવનાએ સ્મરીને,
મોક્ષે જાવા નિજ મન ધરે મોહસિન્ધુ તરીને. ૪

ભાવથી પગ જે માંડે સિદ્ધગિરિની સન્મુખે,
પ્રત્યેક ડગ છોડાવે પાપને, પળતો સુખે. ૫

પ્રાણીકેસાં વિમલગિરિનાં દર્શને પાપ છૂટે,
યાત્રા સેવે શુચિતપ ધરી બંધનો સર્વ તૂટે;
સચ્ચારિત્રે કુલ અતિ મુહે, દાન સન્માર્ગ-કામે,
યાત્રા, ધર્મે ભવજલનિધિ પ્રાણી સૌ પાર પામે. ૬

ગિરિ ભરત નરેન્દ્રે, મૌકિતકોથી વધાવ્યો,
પુનિત અતિ સુવર્ણે, વિક્રમે ભાવ ભાવ્યો;
સુખકર કરી યાત્રા, સંપ્રતિ, ખારવેલે,
જિનવરપદ સેવ્યા, ભૂપ કુમારપાલે. ૭

અરિ નિજ હૃદયના, છત શત્રુજયે તું,
પ્રભુ, ગુરુવર, ધર્મે, ધાર શ્રદ્ધા ઉરે તું;
સમકિત ગુણધારી, ભાવના ગાઈ દેવે,
અજિતપદ સુરાગી, તીર્થ હેમેન્દ્ર સેવે. ૮

મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી.

આ૦ ‘પ્રકાશ’ પત્રની ભાવના.

હરિગીત છંદ

વર્ષો ગયાં, વહેતાં અને, આયુષ્ય પણ ઓછું થયું,
સિદ્ધાવલોકન કરી જુઓ, શું આપના કરમાં રહ્યું;
રાત્રિ-દિવસ ને ઘડી પળો, નજરેથી ચાલ્યાં જાય છે,
ગુણવંત મારા આહુકો ! કેં, પૂછવા મન થાય છે. ૧

પૂજ્યા પ્રભુને પ્રેમથી ?, ગુરુદેવને આરાધીયા ?,
કલ્યાણ કરવા આત્મનું કેં, યોગ-તપ-જપ સાધીયા ?
મન-કર્મ-વાણીથી કહો, પરમાર્થના પંથે વળ્યા ?
ગુણવંત મારા આહુકો, “ સાચી કમાણી શું રહ્યા ” ! ૨

દરમાસ હું દર્શન કરું છું, આપના હિત કારણે,
સેવા બળવું શુદ્ધ કે, દઉં બોધ ભવજળતારણે;
શાસ્ત્ર પંડિતવર્થના, લેખો લઈ કરમાં ધરું !
શું તત્વ તેમાંથી ગ્રહું, એ પ્રશ્ન પ્રેમે ઉચ્ચરું. ૩

તીર્થો મત્તો કીધાં તમે ? કેં દ્રવ્ય દાને વાપર્યું ?
રંકો-ગરિબોનું રૂદન, ધાર્મિક થઈ હૃદયે ધર્યું ?
સેવા કરી કેં દેશની, દુઃખીયાંતણું દર્દો હણ્યાં ?
ગુણવંત મારા આહુકો, સત્કર્મના મહેલો ચણ્યા ! ૪

બાળ હજી છે હાથમાં, આરોગ્ય તન આબાદ છે,
પરમાર્થ કરી લ્યો પ્રેમથી, જીવ્યાતણો એ સ્વાદ છે;
ચેતાવું છું-ચેતો અરે!, શિર ઉપર કાળની કાળ છે,
ગુણવંત મારા આહુકો, આ જૂઠી જગજંબળ છે. ૫

હિસાબ ચોખ્ખો રાખજો, હિસાબી બહુ બહાદુર છે,
નિજ કર્મકરો ચોપડો, જેમાં જીવનનું નૂર છે;
બસ ! એ જ મારી ભાવના, હંમેશાં ઉરમાં છે ભરી,
ગુણવંત મારા આહુકો, સ્વીકારશો વિનતિ ખરી. ૬

રેવાશંકર વાલજી બધેકા

“ વિચારશ્રેણી ”

આ. શ્રી કસ્તૂરસૂરીશ્વરજી મહારાજ.

૧ સંસારમાં જીવો અનીતિ તથા અધર્મનું આચરણ કરીને દુઃખોથી રક્ષણ મેળવવા પૂર્વે ઉપાર્જન કરેલા પુન્યને વાપરે છે, અર્થાત્ અધર્મ કરવા છતાં જે જીવો દુઃખ ન ભોગવતાં જે સુખ ભોગવે છે તે પૂર્વજન્મના પુન્યનો જ પ્રભાવ છે.

૨ મિથ્યાભિમાની માનવીઓ ભલે માની લે કે અમે સુખ મેળવવામાં તથા સુખ ભોગવવામાં સ્વતંત્રપણે સમર્થ છીએ; પણ પુન્ય નાશ થતાં તેમનું મિથ્યાભિમાન ટકી શકતું નથી. પુન્ય ક્ષીણ થતાંની સાથે જ સુખના સાધના ય સાધનો નાશ પામી જાય છે.

૩ અનેક ભવોમાં અનેક પ્રકારનાં કષ્ટ વેડી ભેગા કરી રાખેલા પુન્યને ધર્મદૃષ્ટિથી જીવ-માત્રનું રક્ષણ કરી, જીવોના અશુભ કર્મના ઉદયથી ઉદયમાં આવેલા દુઃખોમાં નિમિત્તભૂત ન બની, પોતાના આત્માને દુર્ગતિમાંથી બચાવી વિકાસી બનાવવા વાપરનારો ડાહ્યો માણસ કહેવાય છે.

૪ પુણ્યનો ઉપયોગ પુણ્યકાર્યમાં જ થવો જોઈએ. પુણ્યના ઉદયથી પૌદ્ગલિક સુખના સાધનો મળે તો તેનો પણ પુણ્ય કાર્યમાં ઉપ-ભોગ કરવો; પૌદ્ગલિક સુખોમાં લીન બની પુન્ય કાર્ય વિસારી દેવું ન જોઈએ.

૫ સાચા સુખ માટે બનાવટી સુખના સાધનોનો ત્યાગ કરવો. સાચું સુખ મેળવવા જેટલું પુન્ય ન હોય તો તેટલું પુન્ય ભેગું કરવા વૈભવ અને જીવન વાપરી નાખવાં અને સાચું સુખ મેળવવું.

૬ કષાય અને વિષયરૂપ પ્રખર પવનના

અનેક પ્રકારની પ્રવૃત્તિરૂપ વાવાઝોડામાં આકડાના રૂની દશાને પ્રાપ્ત થયેલી મનોવૃત્તિવાળા જીવોને શાંતિ, સંતોષ અને સમતા ક્યાંથી? અનેક પ્રદેશોમાં ક્ષણિક સ્પર્શવાળા આકડાના રૂની જેમ અનેક વિષયોમાં ક્ષણસ્થાયી મનોવૃત્તિ-વાળા જીવને આનંદ અને સુખ ક્યાંથી? જેટલી અસ્થિરતા તેટલી જ અશાંતિ અને જેટલી અશાંતિ તેટલું જ અસુખ.

૭ શાંતિ તથા સુખના માટે અસ્થિરતા ટાળવી જોઈએ, અસ્થિરતા ટાળવા કષાય-વિષ-યની મંદતા થવી જોઈએ, અને કષાય તથા વિષયોને મંદ કરવા તેના ઉત્પાદક કારણોથી દૂર રહેવું જોઈએ.

૮ કષાય તથા વિષયને પેદા કરનાર-ભગૃત કરનાર સ્ત્રી, ધન, ઘર, ખેતર, સોનું, રૂપું, ઝવે-રાત, બાગ, બંગલા આદિ વસ્તુઓને છોડ્યા પછી તે જ વસ્તુઓના સંસર્ગમાં રહેનારની ઘણી જ માઠી મનોદશા થાય છે. કષાય તથા વિષય પ્રબળ બની અધિકતર અસ્થિરતા ઉત્પન્ન કરે છે. જેથી કરી જેની પાસે સ્ત્રી, ધન આદિ વસ્તુઓ નથી તે, અને છતીને છોડનાર બંને એક સરખા દુઃખના ભાગી બને છે.

૯ જે કાળે જે ક્ષેત્રમાં શુભ તથા અશુભનો ઉદય થવાનો હોય છે, તે જ કાળે તે ક્ષેત્રમાં માણસને જવા માટે ખુદ્દિ ત્રેરે છે અથવા તો ઉદય તે ક્ષેત્રમાં દોરી લઈ જાય છે. ત્યાં ગયા પછી તે માણસને ઉદયના પ્રમાણમાં સુખ-દુઃખ મળે છે. આ વ્યવસ્થામાં જરાય ફરક પડતો નથી.

૧૦ દવા વિગેરે નિમિત્ત છે, બાકી તો ભાવી નિષ્ક્રમ થતું નથી. નિમિત્તની પણ ખાસ જરૂરત રહે છે. ભગવાને પણ કોળા પાક ખાધો ત્યારે તેમનો વ્યાધિ ગયો. પોતે જ્ઞાની હતા એટલે બાણુતા હતા કે અમુક દ્રવ્યના સંયોગથી મારો રોગ મટશે. આપણે અદ્વપક્ષ છીએ એટલે આપણને ખબર ન પડે કે કયા દ્રવ્યોના સંયોગથી રોગ મટશે, માટે આપણને ઉપચાર કરવો ઘટે. કયા ઉપચારથી મટશે અને કયારે મટશે તેની ચિંતા કરવાની જરૂરત નથી. અશાંતાની શાંતિના સમયે જે ઉપચાર અનુકૂળ હશે તે જ ઉપચાર કરવા આપણી વૃત્તિઓ દોરાશે અને અનુકૂળ સંયોગો પણ મળી આવશે. એટલે આપણને શાંતા થતાં વાર નહિ લાગે. માટે શું થશે ? આ રોગ કયારે મટશે ? એવું આત્મધ્યાન કરવાની કાંઈપણ જરૂર નથી.

૧૧ શરીરનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી તેની ઉચિત સારસંભાળ રાખવી. શરીરના માટે આપણે કાંઈ ઘણા દુઃખો વેઠવાની જરૂરત નથી. શરીરનું ઠીક થતું હોય અને આત્માના વિકાસમાં કાંઈક મદદગાર થતું હોય તો થોડું ઘણું સાધારણ નુકશાન વેઠીયે; પણ જ્ઞાન-દર્શનાદિમાં પડેલી ખોટ ઘણા કાળે પણ ન પુરાય તેમજ અનેક ભવો કરી અસહ્ય કષ્ટ વેઠવું પડે તો શરીરની ઉપેક્ષા જ કરવી યોગ્ય છે.

૧૨ સહુ કોઈ દેહના સંબંધી છે, આત્માના નથી. કોડપતિ જીવતો હોય છે ત્યારે તેના પુત્રો તેની સેવા ચાકરી કરે છે, તાબેદારી ઉઠાવે છે, સ્ત્રી ઘણા જ પ્રેમ બતાવે છે, મરી જાય છે ત્યારે રૂદ્ધ કરે છે, છાતી ફૂટે છે, વરસ દિવસ સુધી શોક પાળે છે, પુત્રો ઘણા જ દુઃખી થાય છે, શોકથી ઉદાસ રહે છે; પણ મરનાર શરીરમાંનું કૂતરું થયું હોય ને ઘરમાં પેસવા આવે તો ઘોઠા મારીને બહાર કાઢે છે. મનુષ્ય જન્મમાં અવતર્યા પછી પૂર્વભવનું—

જાતિસ્મરણ-જ્ઞાન થયું હોય અને આવીને કહે કે—આ બધી મિલકત મારી છે, તમે મારા પુત્રો છો, આ મારી સ્ત્રી છે, તો તેને મારીને બહાર કાઢશે અને કહેશે કે આ કોઈ ગાંડો માણસ લાગે છે. ગરીબ સ્થિતિમાં લીખ માંગતો આવશે તો પણ તેને ગાળો ભાંડી બહાર કાઢશે પણ તેની કંગાળ દશા દૂર કરવા ઘણાં પાપ તથા પરિશ્રમ કરી મેળવેલા તેના જ પૈસાનો ઉપયોગ કરશે નહિં.

૧૩ મારાથી શ્રેષ્ઠતર, વિશુદ્ધ અને પૂર્ણ સ્વતંત્ર મહાન શક્તિ કોઈ અદૃશ્યપણે વિદ્યમાન છે તે માટે મારે તેને પરમ-પૂજ્ય માનીને તેના આશ્રય નીચે રહેવું જોઈએ. આવી માન્યતા દરેક સંસારવાસીની હોવી જોઈએ. સંસારવાસી જીવો ગમે તેટલા પોતાને સુખી, સમર્થ અને સ્વતંત્ર માને, પણ તત્ત્વદૃષ્ટિ જોતાં દુઃખી, અસમર્થ અને પૂર્ણ પરતંત્ર છે. સંસારવાસી જીવોનાં જીવન તપાસો, તેમની જીવનદોરી બીજાના હાથમાં છે.

૧૪ જે માણસોને ખામી જોવાની ટેવ હોય છે, તેમનું વસ્તુની સુંદરતા તથા શુભ તરફ લક્ષ્ય જતું નથી, તે તેમની ક્ષુદ્રતા જણાવે છે.

૧૫ કેઈના પણ મતનું પૂરું જ્ઞાન કર્યા સિવાય સમજ વગરનું બોલી કોઈપણ મતનો તિરસ્કાર કરવો એ માનવીની મોટી ભૂલ છે.

૧૬ સંસારની પ્રવૃત્તિઓમાં અભ્યાસ તથા ઉપયોગશૂન્ય થવાનું પ્રયોજન અનાદિ કાળથી દરેક પ્રવૃત્તિની દિશા જોયેલી છે માટે આત્મિક પ્રવૃત્તિની દિશા ન જોયેલી હોવાથી ત્યાં અભ્યાસ અને ઉપયોગની ખાસ જરૂરત રહે છે. બાણીતા રસ્તાઓમાં માનવીને ધ્યાન રાખવાની જરૂરત નથી રહેતી, અણબાણ રસ્તામાં ધ્યાન રાખવું જ પડે છે, ન રાખે તો ભૂલો પડી જાય અને જવું હોય ત્યાં ન જઈ શકે.

૧૭ સંસારમાં ઘણાખરા જીવો ફરજિયાત જીવે છે; કારણ કે તેઓ દુઃખે જીવે છે. શાથી ? ભોગવિલાસનાં સાધનો ખીજીને મળેલાં નેહને પોતાને મેળવવાની તીવ્ર ઇચ્છા હોવા છતાં ન મળવાથી; લાખો અને કરોડોની લાલસા હોવા છતાં ન પૂરાવાથી; ખીજીને નિરોગી, સશક્ત અને ખૂબસૂરત નેહ પોતાના સરોગી, અશક્ત અને કુબડા દેહ ઉપર કંટાળો આવવાથી; જ્યાં જ્યાં ત્યાં અપમાન થવાથી; ખીજીના ખાગ-ખંગલા નેહ પોતાનું જીર્ણીર્ણુ ધર ન ગમવાથી; ખીજીની પાસે સુંદર વસ્ત્રો અને ઘરેણાં નેહ પોતાના જીર્ણ તથા ફાટી ગયેલા વસ્ત્રો અને આભૂષણ વગરના દેહ ઉપર અણગમો થવાથી અને કોઈપણ પ્રકારનો પોતાનો સ્વાર્થ ન સધાવાથી અજ્ઞાની જીવો દુઃખે જીવે છે, માટે તેઓ મરજિયાત ન જીવતાં ફરજિયાત જીવે છે.

૧૮ શું તમે ધનવાન છો ? તમે ધનવાન છો કે તમારો દેહ ધનવાન છે ? મૂલ્યવંદભાઈ, મોતીલાલભાઈ કે પ્રતાપભાઈ ધનવાન છે તેમાં તમારે શું ? દેહના નામથી પેઢીઓ ચાલે અને દેહના નામે ધન જમે થાય. તમે તો દેહના પાસે ધન નેહને ખુશી થાઓ એટલું જ, બાકી તો દેહ તમને પોતાના ધનમાંથી એક પૈસો પણ વાપરવા આપતાં કચવાય છે. તમારે પુન્ય અર્થે ફકીરને અથવા ગરીબને એક પૈસો આપવો હોય છે ત્યારે દેહ તમને આપવાની ના પાડે છે અને કહે છે કે એક પૈસાનું પાન લઈને હું જ કેમ ન ખાઉં.

૧૯ દેહ માને છે કે મેં ઘણાં કષ્ટ વેઠીને પૈસો મેળવ્યો છે, તે આત્માને શા માટે આપું ? ખાગ-ખગીચા-ખંગલા બનાવી, સિનેમા-નાટક નેહ, ગાડી-મોટર રાખી, વસ્ત્ર-આભૂષણો અને ફોનોગ્રાફ વિગેરે વાજિંત્રો વસાવી કે સારાં સારાં ખાનપાન તૈયાર કરાવી મારા આનંદ

માટે મારા મેળવેલા પૈસાને હું જ કેમ ન વાપરું ? આત્માને ધન આપી કંઈ પોતે કંગાળ બની શા માટે દુઃખ ભોગવું ?

૨૦ તમે માનો છો કે-ભલે દેહે પૈસો મેળવતાં કષ્ટ સહન કર્યું હોય, પણ માયા, પ્રપંચ, ઠગાઈ અને વિશ્વાસઘાત તો મેં કર્યાં છે માટે મારા શ્રેયાર્થે વાપરવા અને કરેલાં પાપોથી છૂટવા દેહે મેળવેલા પૈસામાંથી મને કેમ ન ભાગ મળે ? દેહ માને છે કે-એમ તો જીવવધ કરવામાં તથા અસત્ય બોલવામાં મેં ક્યાં ખામી રાખી છે ?

૨૧ તમે માનો છો કે-દેહની દરેક પ્રવૃત્તિમાં મારી સહાયતા છે. જો હું મદદગાર ન હોઉં તો દેહ કાંઈ પણ કરી શકતું નથી. દેહના કરેલા દરેક અપરાધોની સજા મારે ભોગવવી પડે છે. દેહ કાંઈ સજા ભોગવતી વખતે સજામાંથી છોડાવવા મને મદદ કરતું નથી, પણ દુઃખ ભોગવવામાં નિમિત્ત બને છે. જો ફરીને દેહ ન આવી મળતો હોય તો મને કોઈ પણ પ્રકારનું દુઃખ ન થાય અને સજા પણ ન ભોગવવી પડે પરંતુ મને દુઃખ દેવા પાછું ખીજી રૂપમાં આવીને મને હેરાન કરે છે, માટે જો દેહે પોતે મેળવેલા પૈસામાંથી મને ભાગ ન આપવો હોય તો ખીજી રૂપ ધારણ કરી મને વળગે નહિ. અને જો રૂપ બદલી મારી પાસે આવવું હોય તો મને મારા શ્રેય માટે, ભાવિમાં સજાથી થવાવાળા દુઃખોમાંથી છૂટવા માટે પૈસામાંથી ભાગ આપે.

૨૨ સંસારમાં જીવનો દેહ ઉપર અત્યંત રનેહ છે. દેહને પોષવા, સુંદર બનાવવા, પુષ્ટ બનાવવા જીવ દુર્ગતિનાં દુઃખો વેઠવા તૈયાર છે. દેહથી જુદા થવામાં જીવને ઘણું જ દુઃખ થાય છે. પોતાની સમગ્ર સંપત્તિ દેહને ખાતર અર્પણ કરવા હમેશાં તૈયાર રહે છે. પોતાને મળેલા

કિંમતી માનવ જીવનને પણ દેહના માટે વેડફી નાંખે છે. દેહના સુખ માટે પરમાત્માનો સંજંધ પણ છોડવા તૈયાર થઈ જાય છે. ચોવીશે કલાક દેહનો દાસ બન્યો રહે છે. પોતે જાણવા છતાં દેહને કુમાર્ગે જવા દઈને સ્વચ્છંદપણે કરેલા દેહના અપરાધોની સજા જીવ પોતે ભોગવી લે છે. દેહના અવયવરૂપ પાંચે ઇંદ્રિયોની જે વખતે જેવી ઇચ્છા થાય છે તે પૂરી પાડવા એક ક્ષણ પણ વિલંબ કરતો નથી.

૨૩ જીવ દેહની સેવામાં પોતાની બધી ભિલકત શુભાવીને ભીખારી બની ગયો છે. દેહના વિલાસની વસ્તુઓ માટે પોતાના શત્રુઓની ઘણી જ ખુશામદ કરે છે અને પોતાની જ્ઞાનાદિક કિંમતી વસ્તુઓના બદલે તુચ્છ અને અસાર જડાત્મક વસ્તુઓ દેહને મેળવી આપે છે. જીવનો ચોવીશે કલાકનો પરિશ્રમ દેહને સુખી કરવાને માટે જ છે. નિવૃત્તિ, વિશ્રાંતિ, શાંતિ, સમતા આદિ જે પોતાને હિત કરવાવાળા પરમ સ્નેહી છે તેને શત્રુ માની તિરસ્કારી કાઢે છે.

૨૪ દેહની શિખામણથી પરમ પવિત્ર ઉચ્ચ આત્માઓની અદેખાઈ કરે છે. પોતાની (જીવ) જાતિનો પરમ દ્વેષી બને છે, દેહના માટે જ સ્વનું અનિષ્ઠ ચિંતવી તેને પરિતાપ ઉપજાવવામાં જ જીવ પોતાનું હિત સમજે છે. આવો દેહનો શુભામ જીવ સ્વ-પરનું શ્રેય કરી સંસારના ચક્રમાંથી બહાર નિકળી શકતો નથી

તેમજ પોતાનું સર્વસ્વ મેળવી મોહના આકરા દંડમાંથી મુક્ત થઈ શકતો નથી.

૨૫ લાખપતિ અને ક્રોડપતિ એમ માને છે કે મને જે કાંઈ મળ્યું છે તે મારા જ પ્રારબ્ધનું છે, પણ આવી માન્યતા તદ્દન ભૂલભરેલી છે, કારણ કે તેમણે મેળવેલા ધનમાં અનેકનું પ્રારબ્ધ જોડાયલું હોય છે, અને તેઓ કોઈ ને કોઈ નિમિત્તથી પોતાનો ભાગ લઈ લે છે. રોગ, સેવા, ટંટો-ફીસાદ અને મોજ-શોખ તથા પુત્ર-પુત્રી, સ્ત્રી આદિના નિમિત્તોથી ડોકટર, નોકર, વકીલ, સિનેમા-નાટકવાળા, દરજી, સોની, સુથાર, લુહાર, હજમ અને સગા-સંજંધી વિગેરે પોતાનો ભાગ લીધા વગર છોડતા નથી.

૨૬ જેઓ એમ કહે છે કે અમારે વાર્ષિક પાંચ હજારનું ખર્ચ છે; પણ ખર્ચે જોતાં તો તેમની જાતના માટે શેર અનાજ, બે ચાર સાદાં વસ્ત્ર અને રહેવાને સાદું મકાન જોઈએ, તો તેમાં ઘણામાં ઘણું વાર્ષિક પાંચસોનું ખર્ચ ગણીએ, અને સંસાર વ્યવહારમાં રીતસરનું ખર્ચ ગણીએ તો વર્ષ દિવસના બીજા પાંચસો થાય. એટલે વાર્ષિક એક હજારનું ખર્ચ પોતાની જાતના માટે થાય છે, અને તેમાં તેઓનું પ્રારબ્ધ હોય જ છે. આ પ્રમાણે સંસારમાં માણસો દુઃખ વેડીને અને અધર્મ તથા અનીતિ કરીને ધન ભેગું કરે છે અને તેને બીજાઓ ખાઈ જાય છે ને પોતે કરેલા પાપની સજા ભોગવે છે.

પ્રાચીન ગુજરાતી સાહિત્ય

શ્રી કુંગરશી ધરમશી સંપદ.

જૈનોની સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ વિશાળ હતી. સંસ્કૃત અને અપભ્રંશ તેમજ માગધી ભાષામાં એમણે વિસ્તૃત સાહિત્ય રચ્યું છે. જૈનોના જૂનાં મુનિરાજે સાહિત્ય પ્રવૃત્તિમાં જ મહાલતા હતા. બ્રાહ્મણો સંસ્કૃત ભાષાને જ સાહિત્યના વાહન તરીકે વિશેષ ભાગે ખેડતા હતા. ત્યારે બુદ્ધ ધર્મ અને જૈન ધર્મ પોતાના આગમો પ્રાકૃતમાં વિસ્તારતા હતા. બુદ્ધોએ પાલિમાં પોતાના ધર્મગ્રંથો લખ્યા છે. જૈનોના સ્વેતાંબરોએ અર્ધમાગધી અને દિગંબરોએ શૌરસેનીનો ઉપયોગ કર્યો છે. જૈનો અને જૈનોના લોકોમાં બોલાતી ભાષાનો વિકાસ સાધવા સાહિત્યને ખેડ્યું છે. બુદ્ધ ધર્મ પછી તરત જ હિંદમાંથી અદ્વૈત થયો એટલે જૈન સાધુઓના ઉપર પ્રાકૃત ભાષાના ઉદયનું કામ આવી પડ્યું. તે ભાર એમણે સરસ સફળતાથી બીજ્યું છે. અપભ્રંશ ભાષાનો પાયો અને ઇમારત બંને જૈનોના હાથેથી પડ્યા છે. જૈન જૂના સાધુઓનો વિદ્યાવ્યાસંગ બહોળો અને વિવિધ પ્રકારનો છે અને તે સૈકાઓ સુધી અવિરત રીતે વધ્યા કર્યો છે.

જૈનોના મુનિમહારાજોમાં કેટલાંક તો પહેલી હરોળમાં બેસી શકે તેવા મહા વિદ્વાનો થયા છે. વિક્રમ સંવત ૬૬૪માં કનોજના સમ્રાટ મહારાજ હર્ષના સમયમાં “માનતુંગાચાર્ય” નામે સાધુએ “લકતામર સ્તોત્ર” રચ્યું. પ્રાકૃત ભાષાનું આ સમયમાં રૂપાંતર થઈને ‘અપભ્રંશ’ ભાષાનો ફેલાવો થયો. પ્રાકૃત ભાષાનું પ્રથમ સરસ વ્યાકરણ ‘ચંડ’ નામે જૈન પંડિતે બનાવ્યું છે તેમાં અપભ્રંશ સંબંધી ચર્ચા કરી વિવેચન કર્યું છે. સંસ્કૃતનો પ્રચાર અતિ વિદ્વાનો કરતા હતા, પરંતુ સામાન્ય પંડિતો

પ્રાકૃત ભાષામાં અંધરચનાઓ કરતા હતા. સાધારણ જનસમૂહમાં અપભ્રંશ ભાષા અનેક જાતની પ્રાંતભેદે વપરાતી હતી.

બ્રાહ્મણ હરિભદ્રસૂરિ સમર્થ જૈન સાધુ તરીકે વિક્રમ સંવત આઠસોમાં નીકળ્યા હતા. એ મહા વિદ્વાન હતા. એમણે ૧૪૪૪ ગ્રંથો લખ્યાની કિંવદંતી છે. જે કે હમણાં બહુ થોડા ઉપલબ્ધ થયાં છે. હરિભદ્રસૂરિએ સંસ્કૃત તેમજ પ્રાકૃત ભાષામાં વિદ્વત્તાભર્યાં પુસ્તકો લખ્યા છે. એ જરૂર પ્રખર અભ્યાસી અને સાહિત્યિક હતા.

સૌરાષ્ટ્રમાં વલ્લભીપુરના પતન પછી અણહિલપુરનો ઉદય થયો. તેની વચ્ચે ભિન્નમાલ- (શ્રીમાલ)નું બળવાન રાજ્ય થઈ ગયું હતું. સંવત ૮૦૨માં શ્રી શીલગુણસૂરિના આશ્રય નીચે વનરાજે ગુજરાતમાં ચાવડા વંશના પાયા અણહિલપુરમાં નાંખ્યા. વનરાજે પંચાસરા પાર્શ્વનાથની પ્રતિષ્ઠા કરી, ચાંપાને મંત્રી અને લહરિ જૈનને દંડનાયક બનાવ્યો. શ્રીદેવી જૈન ધર્મની મહિલાને હાથે રાજતિલક કરાવ્યું. સંવત ૮૩૪માં ઉદ્યોતનસૂરિએ “કુવલયમાલા” કથા પ્રાકૃતની સાથે પૈશાચી અને અપભ્રંશના મિશ્રણવાળી બનાવી. હમણાંના ગુજરાતીઓ ટીકા વગર એ સમજી શકે તેમ નથી.

સંવત ૯૨૫માં શ્રી શીલાચાર્યે પ્રાકૃતમાં “મહાપુરુષ ચરિત્ર” રચ્યું. સંવત ૯૬૨ માં મહાસૂરિ સિદ્ધર્ષિએ ઉપમિતિ ભવપ્રપંચચક્રકથા રચી. એનો સુંદર ગુજરાતી અનુવાદ થયો છે. સંવત ૯૭૫માં વિજયસિંહસૂરિએ પ્રાકૃતમાં ભુવનસુંદરી કથા રચી. દશમી સદી સુધી કુટિલ લિપિ વપરાણી હતી. પછી હમણાંની નાગરી લિપિ ઉપયોગમાં આવી છે. બ્રાહ્મણ મહાકવિ ધનપાલ ધર્મે જૈન હતા. એમણે સંવત ૧૦૨૮માં

પ્રાકૃતમાં પાઠ્યઅલ્પછીનામમાલા, શ્રાવકવિધિ અને અપભ્રંશમાં બીજા કેટલાક ગ્રંથો રચ્યા છે. સંસ્કૃતમાં તીલકમંજરીનો ગદ્ય ગ્રંથ, કાદંબરીની પદ્યતિ ઉપર રચ્યો છે. એ મહાન વિદ્વાન હતા.

સંવત ૧૦૮૦માં શ્રી બુદ્ધિસાગરે સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત શબ્દોની સિદ્ધિ માટે વ્યાકરણ બનાવ્યું છે. એણે પણ અનેક ગ્રંથો રચ્યા છે. આણુ ઉપર આરસના મહાન જિનાલય બાંધનાર દંડનાયક વિમલશાહના સમયમાં એ થઈ ગયા.

આ સમય એટલે ૧૧મી સદીના જૈનસાધુઓ સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને અપભ્રંશ એમ ત્રણે ભાષામાં ગ્રંથો લખતા હતા. અભયદેવસૂરિ, નીમીસૂરિ અને હેમચંદ્રસૂરિએ, તેમજ યશોદેવસૂરિ, વિનયચંદ્રસૂરિ, વાદિદેવસૂરિ, એમણે અનેક ગ્રંથો ત્રણે ભાષામાં બનાવ્યા છે.

મહાવિદ્વાન યુગાર્ય જ્ઞેવા શ્રી હેમચંદ્રાર્યે 'સરસ્વતીદેવીનું' વ્યાપક અને વિશાળ આરાધન કર્યું છે. હેમચંદ્રસૂરિની સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ અનેકદેશીય અને સંપ્રદાય, જ્ઞાતિ અને વાડાથી પર હતી. હેમચંદ્રસૂરિએ પ્રાકૃત, શૌરસેની, માગધી, પૈશાચી, અપભ્રંશ વગેરેના વ્યાકરણો 'સિદ્ધહેમ'માં આપ્યા છે. 'સિદ્ધહેમ'ના આઠમા અધ્યાયમાં વધારે પ્રમાણમાં આપેલ છે. તેમાં અપભ્રંશ સાહિત્યમાંથી સંખ્યાબંધ અવતરણો આપ્યા છે. એ અવતરણો એમણે વધારે પ્રાચીન ગ્રંથોમાંથી લીધા છે. અપભ્રંશ ભાષા એ ગુજરાતીની માતા છે. 'સિદ્ધહેમ'માંથી અપભ્રંશના ઉદાહરણ તરીકે બે દોહા નીચે ઉતારેલ છે.

દોહા મેં તૂટિલારિયા, મા કંઠે દિહ માણું
વિણગામાહ, રતડી, દબખડ હોઈ બિહાણું
બદલભયા જી મારિયા, બાહિણુ મારા કન્ટુ
બજજે જન્ટુ વચારગત હં,

જઈ ભગગાદાર અન્ટુ ॥

ટીકા વગર આ દોહરા સમજવા મુશ્કેલ છે. સરસ્વતીકંઠાભરણુકાર લોજદેવે ગુજરાતીઓ વિષે કહ્યું છે કે—

અપભ્રંશેન તુષ્યન્તિ સ્વેન નાન્યેન ગુર્જરાઃ ।

ગુર્જર લોકો પોતાના અપભ્રંશથી પ્રસન્ન છે. બીજા અપભ્રંશ ભાષાથી નહિ.

માર્કંડેય ત્રણ અપભ્રંશોના પ્રકાર નીચે પ્રમાણે સ્વીકારે છે

નાગરો વ્રાચઙ્ચોપનાગ્રોતિ તે ત્રયઃ ।

અપભ્રંશાઃ પરે સૂક્ષ્મમેદત્વાદા પૃથક્મતા ॥

'આમનાગર' 'ઉપનાગર' તેમજ 'ત્રાચડ' આ ત્રણ મૂળ અપભ્રંશ છે. બાકીમાં તો ખાસ ભેદ જ નથી એટલે એમની ગણતરી પણ લીધેલ નથી. અપભ્રંશના આમ તો પ્રાંતભેદે ૨૭ ભેદો છે તેમાં ચૌવીશમી ગોર્જર એટલે ગુજરાતી અપભ્રંશ હતી.

મહારાષ્ટ્રિય પ્રાકૃત અને શૌરસેનીમાંથી નાગર અપભ્રંશ નીકળવાનું માર્કંડેય માને છે. તે પ્રથમ અપભ્રંશ કહેવાય છે. એમાંથી 'ત્રાચડ' અપભ્રંશ સિંધમાં થઈ હતી. હેમચંદ્રસૂરિએ તો માત્ર અપભ્રંશ સિવાય બીજું જુદું નામ આપ્યું જ નથી.

લોજદેવ, લાટવાસીઓ (ભરૂચની આસપાસ) વિષેની ભાષા વિષે અગિયારમી સદીમાં લખે છે કે—પ્રસંગ પડે બધી ભાષાઓને વાપરવી પણ લાટવાસીઓને સંસ્કૃત પ્રત્યે દ્રેષ છે. તેઓને તો સુંદર ભાષા પ્રાકૃત ગમે. અપભ્રંશનો ગોર્જર નામે ચૌવીશમો ભેદ એ ગુજરાતી ભાષા છે.

ગોર્જર અપભ્રંશ નીચે પ્રમાણે પ્રાકૃત પીંગળમાં આપવામાં આવી છે.

ગજજડિ મેહ કિ અમ્મર શામર
હાબડિ જીવ હિ ભમ્મડિ ભમ્મર
એકલી થવ પરાહિણુ અમ્માદિદ
કીલડિ પાઉશ કીલડિ વચ્હડ

ઋષભદેવ સ્તવન

આજ દીઠા ઋષભ ભગવાન—આદિ જિનવરણ

મૂર્તિજોતાં ભૂલાયે ઉરભાન આદિ જિનવરણ. ટેક

કુંવર શ્રેયાંસ કેરો ઇંદુરસ ગ્રહા,
તેને અક્ષય સુખસ્વામી પ્રભુણ કર્યો;
એવા પ્રભુણના ગાઉ ગુણગાન, આદિ જિનવરણ ૧

કોડ સૂરજ સમી ભવ્ય કાન્તિ દિસે,
ચિત્ત લાગ્યું મારું એવી પ્રતિમા વિષે;
જેનું ઇન્દ્રો કરે સન્માન, આદિ જિનવરણ. ૨

પુરી વિનિતાના સ્વામી, તણ સંપત્તિ,
કર્મ સર્વે ખપાવ્યાં, કરી ઉન્નતિ;
વૃષભલાંછન ! દીધાં વર્ષાદાન આદિ જિનવરણ. ૩

તણ માયા મમતાને વિરાગી થયા,
સૂત્ર ધાર્યા સર્વોત્તમ અહિંસા દયા;
એવા વિતરાગનું ધરો ધ્યાન આદિ જિનવરણ. ૪

પ્રભુ નિર્વાણ પામ્યા અષ્ટાપદમાં,
ગિરિ મહિમા વધ્યો, સિદ્ધિ કેરા પદમાં;
બાગે દર્શનથી આત્મભાન, આદિ જિનવરણ. ૫

પ્રભુ તારું અવલાંબન હું ખ્યારું ગણું,
સર્વ મિથ્યા લાગ્યું સુખ દુનિયા તણું;
ચરણ કમળે લાગ્યું એકતાન આદિ જિનવરણ. ૬

કીર્તિ તારી પ્રમોદ ભવિને ગમે,
નિત્ય રાજેન્દ્ર પ્રેમથી ચરણે નમે;
સદા જયવંત કરૂણા નિધાન આદિ જિનવરણ. ૭

તુજભક્તિ અનુપમને ખ્યારી લાગી,
ઉરે અજિત પદવીની લગની લાગી;
મુનિ હેમેન્દ્ર ધારે એ ધ્યાન, આદિ જિનવરણ. ૮

પરમાર્થસૂચક વસ્તુ વિચાર સંગ્રહ.

મુનિ૦ પુણ્યવિજય (સંવિજ્ઞાપાક્ષિક)

(ગતાંક વર્ષના ૫૪ ૧૭૩ થી શરૂ)

મધ્યસ્થદૃષ્ટિ રાખી મહાત્માઓનો સત્સંગ કરતાં તેમણે આપેલા દિવ્ય વિચારરૂપ જ્ઞાનચક્ષુથી ભગવાનનો માર્ગ જોનાર જ ખરેખરે માર્ગ પામી શકે છે; બાકી જાતિ, કુળ, વેષ વિગેરે પર મમત્વ રાખનાર કદિ પણ ભગવાનનો માર્ગ જાણવાને સમર્થ થઈ શકતો નથી. ૧૧૯

રાગદ્વેષથી જેમના ચિત્ત દૂષિત છે અને જેઓ મતના આગ્રહરૂપ ગ્રહથી ગ્રસાયેલા છે તેમની પાસેથી શાસ્ત્રશ્રવણ કરી ભગવાનનો માર્ગ પામવો તે સર્પની પાસેથી અમૃત અને મર્કટની પાસેથી શાન્તતા મેળવવા જેવું છે. ૧૨૦

એક તરફ મત અથવા ગમ્મણનો મમત્વ અને બીજી તરફ આત્મતત્ત્વની વાત કરવી એ બનતું નથી. જ્યાં મતનો મમત્વ હોય ત્યાં આત્મતત્ત્વનું જાણપણું હોતું નથી. ૧૨૧

વૃક્ષના મૂળમાં અગ્નિ બળતો છતાં વૃક્ષ લીલું રહે તે સંભવિત નથી, તેમ મમત્વ અને તત્ત્વની વાતને વિસંવાદ છે એટલે મમત્ત્વીઓ યથાર્થ તત્ત્વ જાણે અને કહે તે ઉપર કહેલા વૃક્ષના દૃષ્ટાંત જેવું છે. ૧૨૨

જે એકાંતપક્ષી, ગમે તો દયાપક્ષી હોય વા ભક્તિપક્ષી હોય વા ક્રિયાપક્ષી હોય તો પણ નિરપેક્ષ વચન બોલનાર ચારે ગતિઓમાં ભ્રમણ કરે છે. ૧૨૩

જે મતવાદી અથવા ગમ્મણવાદી હોય તેનાથી પ્રાચે તમામ વચનો સાપેક્ષ બોલાય જ નહીં, કારણ કે મતના આગ્રહને લઈને તેવા મમતને ઠેકાણે નિરપેક્ષ વચન બોલે અને તેથી તે ગમે

તેવી ક્રિયા કરતો હોય, પણ તેનું ફળ સંસારની વૃદ્ધિ જ છે માટે નિરપેક્ષ વચનવાળો વ્યવહાર જૂઠો કઢ્યો છે. ૧૨૪

જે પરમાર્થનો સાધક થાય તે જ સફળ વ્યવહાર છે, જે પરમાર્થનો બાધક થાય તે અસફળ વ્યવહાર છે. સમસ્ત જિનવાણી પણ પરમાર્થ-મૂળ જિનવચન સાપેક્ષ જે વ્યવહાર છે, તે સાચો વ્યવહાર છે; બાકી બધો વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો વ્યવહાર છે. ૧૨૫

જ્યારે કોઈપણ વાતનો પક્ષ થાય છે ત્યારે તે પક્ષને મજબૂત કરવા વચન બોલવું પડે છે. આવા પક્ષ ગ્રહણ કરેલાઓથી ખરેખર બોલાતું નથી તેથી જે પક્ષમાં પોતે હોય તે પક્ષની પરંપરામાં જે દેવ, ગુરુ અને ધર્મનું સ્વરૂપ કહ્યું હોય તે જ તે કહે છે અને તેમ ન કરનાર અથવા ન માનનાર ઉપર આક્ષેપ પણ કરે છે. આવા પક્ષપાતીતા વચનથી ખરેખરા દેવ, ગુરુ અને ધર્મની ઓળખાણ થતી નથી અને સદેવ, સદ્ગુરુ અને સદ્ધર્મની શુદ્ધતા ન થઈ એટલે શુદ્ધ શ્રદ્ધા પણ રહેતી નથી. ૧૨૬

જ્યારે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન રહી ત્યારે સમ્યક્ત્વ ન રહ્યું અને સમકિત વિનાની સર્વ ક્રિયા ધૂળ પર લીંપણ જેવી નિષ્ફળ થાય છે. ૧૨૭

દેવતત્ત્વ, ગુરુતત્ત્વ અને ધર્મતત્ત્વને યથાર્થ નિર્ધારી તે શુદ્ધ દેવ, ગુરુ અને ધર્મ ઉપર આત્મપરિણુતિપૂર્વકની શ્રદ્ધા હોય ત્યારે જ સમકિત થાય છે, દેવાદિ ત્રણે તરવો નવતત્ત્વમાં જ અંતર્ગત છે. ૧૨૮

જિનેશ્વર ભગવાને કહેલા શાસ્ત્રોને જાણનાર, શુદ્ધ દેવ, ગુરુને ધર્મની શ્રદ્ધાવાળા, જેમની ક્રિયા કેવળ નવાં કર્મોના બંધને રોકવારૂપ છે તેવા, ગુરુ પરંપરા પ્રમાણે પ્રાપ્ત થયેલી શુદ્ધ પ્રવૃત્તિ પ્રમાણે પ્રવર્તનાર, હંમેશાં બીજાને ન ઠગનાર, સ્વસંવેદન જ્ઞાનને ધારણ કરનાર, ગીતાર્થ-આગમધર ને સમ્યક્ત્વવાન્ ગુરુ હોય તે જ સંસારસમુદ્રથી તારનાર સદ્ગુરુ છે. ૧૨૯

આગમધર અને સમ્યક્ત્વવાન્ ગુરુનું લક્ષણ એ છે કે-તેમની સઘળી ક્રિયાઓ ઉદાસીન ભાવે હોય, તેમજ સિદ્ધાંતને સત્ય માની પ્રવૃત્તિ કરનાર હોય, તેને મત-મમત્વનો સ્વપ્ને જ્યાલ ન હોય, તેવા શુદ્ધ ગુરુનો મેળાપ થવો તે અતિ કઠણ છે. મહા સમુદ્રમાં તરવાને જેમ વહાણ પોતે સમર્થ છે અને તેને આશ્રયે રહેનારને પણ તારે છે તેમ, આગમધર અને આત્મજ્ઞાની-સમ્યક્ત્વવાન્ ગુરુ પોતે તરી પોતાનો આશ્રય કરનાર શિષ્યવર્ગને પણ તારનાર હોય છે. ૧૩૦

સ્વ-આત્મામાં પ્રત્યેક ધર્મસ્થાનો પ્રાપ્ત થયા પહેલા, યોગ્યતા આવ્યા પહેલા, બરાબર પરિણામ પૂર્વે વિધિજ્ઞાન અને સ્વરૂપ સમજ્યા વિના અન્યને ઉપદેશવા પ્રયત્ન કરવો એ વિના રસવતીએ ભોજનનો આશ્રહ કરવા બરોબર છે. ૧૩૧

એક વિદ્વાન્ ગણાતા મનુષ્યને અશુદ્ધ વ્યવસાયમાં પ્રવર્તિતો દેખવામાં આવે ત્યારે સમજવું કે તેનું જ્ઞાન હજી પ્રથમ પંક્તિ ઉપર જ છે. પ્રવૃત્તિમાં આત્માને લાભ-અલાભનો સદ્ભાવ જ્યાં સુધી તેના જ્ઞાનનો વિષય થાય નહિ ત્યાં સુધી જ્ઞાન આડંબર માત્ર રહે છે અને તેવા જ્ઞાનને શાસ્ત્રકાર અનેક પ્રસંગે અજ્ઞાન જ કહે છે. ૧૩૨

હુનિયાના તમામ ધર્મશાસ્ત્રોમાં પાર-

દર્શિતા મેળવવામાં આવે, પણ જો પોતાના કર્તવ્યો સમજવામાં ન આવે, પોતાનું ખરૂં ધ્યેય ધ્યાનમાં લેવામાં ન આવે, પોતાની દૃષ્ટિ આત્મસ્વરૂપને અભિમુખ કરવામાં ન આવે, તો તે ગમે તેટલી વિદ્વત્તા-ગમે તેટલી શાસ્ત્રપારદર્શિતા પણ ફેગટ છે. ૧૩૩

ઉત્તમ ભોજન કરવું તે શ્રેષ્ઠ છે પણ તેના અભાવે તદ્દન ભૂખે મરવું તેનાં કરતાં સામાન્ય ભોજનથી પણ પેટ ભરવું તે યોગ્ય છે. આ ન્યાયે જ્યાં સુધી નિવૃત્તિના કે પરમ શાન્તિના ઉત્તમ માર્ગમાં આવવાને પોતાની યોગ્યતા ન થાય ત્યાં સુધી ગૃહસ્થધર્મ અંગીકાર કરવો તે પણ શ્રેષ્ઠ છે, યોગ્યતા વધારવાનું તે પરમ કારણ છે. યોગ્યતા સિવાય ઉચ્ચ પદારોહણ કર્યા પછી ગુણોની વૃદ્ધિ કરવી એ મુશ્કેલભર્યું કામ છે. તેવાઓને તે પદથી પાછું પડવું પડે છે માટે યોગ્યતા ન હોય તો તે પદ સંપાદન કરવાની યોગ્યતા જ્યાં સુધી ન મેળવી શકાય ત્યાં સુધી થોડી પણ યોગ્યતાવાળો કે પોતાને લાયક યોગ્યતાવાળો ગૃહસ્થધર્મનો સ્વીકાર કરવો યોગ્ય છે. ૧૩૪

દોષયુક્ત ઊંચી પદવી કરતાં નીચી પદવી શ્રેષ્ઠ છે, પણ દોષયુક્ત થઈ સર્વોત્કૃષ્ટ પદને મલિન કરવું યોગ્ય નથી. સાધુ નામ ધરાવી આકારકેરી કરી એના એ જ આરંભ પરિશ્રદાદિકમાં ફસાયા હોય, ત્યાગને નામે ઇન્દ્રિયાર્થ, માનાર્થ અને સંસારાર્થ સાધી રહ્યા હોય તો એ સર્વોત્કૃષ્ટ પદને મલિન કરે છે તેનાં કરતાં મર્યાદારૂપ આજ્ઞાના સાપેક્ષપણાયુક્ત નીચે નીચી પદવી શ્રેષ્ઠ છે. ૧૩૫

‘દૃઢપ્રતિજ્ઞા’ દૃઢ પ્રતિજ્ઞા વગરના આત્માઓ ધર્મને માટે લાયક નથી. આ ઉપરથી ચોક્કસ ઠરે છે કે ધર્મદાતા ગુરુઓએ ધર્મ ચિંતામણિ દેતાં લેનાર યોગ્ય છે કે નહિ એ શાસ્ત્રવિધિ મુજબ જોવાની અનિવાર્ય ફરજ છે. ૧૩૬

જ્યાં મનુષ્યના હૃદયમાં અધિકારની પ્રભુતા આવી જાય છે ત્યાં ન્યાયની ઇચ્છા રાખવી તે વેળુથી તેલ કાઢવા બરાબર છે. ૧૩૭

જેઓ આત્મલોગ આપવાની તૈયારી બતાવ્યા સિવાય અને અધિકારની પ્રાપ્તિ વગર અધિપતિ-પણાનું પદ ધારણ કરે છે, તે પોતાની જાતને પણ મહાનુકસાન કરે છે. ૧૩૮

પક્ષપાતયુક્ત બુદ્ધિવાળો માણસ અંધશ્રદ્ધાથી વસ્તુતત્વનો યથાસ્થિત વિચાર કરી શકતો નથી, તો પછી શુણ્ણનો આદર અને દોષનો ત્યાગ તો શી રીતે જ કરી શકે? ૧૩૯

લગવાનની સેવાનું ફળ નિર્વાણ અથવા મુક્તતા પ્રાપ્ત થવારૂપ હોયું જોઈએ, ચિત્તશુદ્ધિ કરવા માટે અથવા મનનો અને ઇન્દ્રિયોનો નિરોધ કરવા માટે જે ક્રિયાઓ થતી હોય તો તેથી વિપરીત પરિણામ આવતું નથી પણ માત્ર ક્રિયાકાંડમાં જ અટકનારને મુક્તતા પ્રાપ્ત થતી નથી. ૧૪૦

સાપવાદ પ્રવૃત્તિ તેને જ કહેવાય કે જેનાથી ચારિત્રના-આત્મકલ્યાણના માર્ગમાં રખલના ન થાય અને ઉત્સર્ગ માર્ગની એકાન્ત પુષ્ટિ જ કરે તે જ સાચો અપવાદ છે. ૧૪૧

સિદ્ધાન્તનો અભ્યાસ, સ્વાધ્યાય વિગેરેનો અધિકાર આઠ પ્રવચનમાતા વિષે અનુપયુક્ત

મુનિને નિષેધ્યો છે, કારણ કે સિદ્ધાન્તના અભ્યાસથી જે કલ્યાણ સધાવું જોઈએ તે કલ્યાણ અનુપયુક્ત મુનિ સિદ્ધાન્તનો અભ્યાસ કરવા છતાં પણ સાધવા અસમર્થ બને છે. ૧૪૨

જે લોકો માત્ર શબ્દગૌરવપૂર્વક બીજાઓને બોધ દેવામાં કુશળ હોય છે, પણ પોતે પોતાને એ ઉપદેશોથી વિના કારણ જ મુક્ત સમજે છે. એવા લોકોનો ઉપદેશ નિરર્થક સિદ્ધ થાય છે તથા તેનાથી વસ્તુતઃ કાંઈ લાભ થતો નથી. આજના મોટા ભાગના ઉપદેશકો, શિક્ષકો, અધિકારીઓ અને નેતાઓમાં આ દોષ સાંભળવામાં આવે છે, તેથી જ તેઓ પોતાના ઉપદેશ દ્વારા સુધારો કરવામાં તથા જનતાને કુમાર્ગથી હઠાવી સન્માર્ગ પર લાવવામાં નિષ્ફળ નીવડે છે. ૧૪૩

મુખ્યત્વે કરીને ઉપદેશના અંતરમાં સમતા રમી રહી હોય, માધ્યસ્થભાવ જગૃત હોય, મત-મમત્વના પક્ષવર્તુલનો ત્યાગ કર્યો હોય તો જરૂર મધુર વચ્ચનોથી શ્રોતાના મન ઉપર તેવી જ સારી અસર કરી શકે છે, પણ જો તેના મનમાં જ કોઈ બીજી વાત વસી હોય તો ગર્ભિત કે અગર્ભિત-સીધી કે આડકતરી ટીકાઓ કરી ઉભયના હિતને નુકસાન કરે છે; માટે જ વક્તા-એ માધ્યસ્થતા, પક્ષત્યાગ, વિનય અને વચન-શુદ્ધિ રાખવાની આવશ્યકતા માની છે. ૧૪૪

(ચાલુ)

સમ્યગ્જ્ઞાનની કૃત્તી— યોગની અદ્ભુત શક્તિ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૫૭ થી શરૂ).

મૂળ લેખક : સ્વ૦ બાબુ ચંપતરાયજી જૈની; બાર-એટ-લો.

આત્મા અનંત જ્ઞેય હોવાથી ચિરકાળ તો શું પણ અનંત કાળ સુધી તેનું ધ્યાન થઈ શકે. આત્માનાં એકાગ્ર ધ્યાનમાં ચિત્તને શાશ્વત કાળ પર્યંત અનેરો આનંદ થયા કરે. આત્મજ્ઞાનનું મહત્ત્વ આમ અનંત છે. આથી સર્વ શાસ્ત્રોમાં આત્મજ્ઞાનનાં મહત્ત્વને પ્રથમ સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે.

દરેક ધર્મના સ્થાપકે પોતપોતાના સમયની જરૂરીઆત તેમજ પોતાના ક્ષયોપશમ અનુસાર યોગનાં કોઈને કોઈ કે સર્વ સ્વરૂપો ઉપર અત્યંત ભાર મૂક્યો છે એમાં કંઈ શંકા નથી.

પરમાત્માની ઇચ્છાને પોતાનાં સર્વસ્વનું સમર્પણ કરવું અને એ રીતે ત્યાગભાવનું સેવન કરવું એવો પયગંબર મહંમદે પોતાના અનુયાયીઓને ઉપદેશ આપ્યો હતો.* જુસસે

* પરમાત્માની ઇચ્છાને પોતાનાં સર્વસ્વનું સમર્પણ કરવું એટલે વ્યક્તિગત ઇચ્છાનો વિનાશ. ખરે ભક્ત ઇશ્વરોદ્ધારા જે જે કાર્યો કરે છે તે સર્વ કાર્યો પ્રભુ પ્રીત્યર્થે જ થાય છે. પરમાત્માની કોઈ આજ્ઞા પોતાને રુચિ કરે ન હોય છતાં પણ ખરે ભક્ત પરમાત્માની આજ્ઞાનું સહર્ષ પાલન જ કરે છે. જે હોવાહુની આજ્ઞાથી અપ્પાહામ પોતાના પુત્રની કુરબાની આપવા તૈયાર થયેલ અને એ રીતે તેણે જે મહાન્ આત્મભોગની વૃત્તિ દાખવેલ તેવી જ કંઈ આત્મભોગની વૃત્તિ પ્રભુના ભક્તમાં હોય છે. પોતાનું કાર્ય નિઃસ્પૃહ વૃત્તિથી કરતાં, ભાગ્યવશાત્ કોઈ અનિષ્ટ પરિણામ આવે તો ભક્તને તેથી ખોટું નથી લાગતું. પોતાનાં દુર્ભાગ્ય માટે તે પ્રભુનો દોષ નથી કાઢતો. પરમાત્માની કોઈ પણ આજ્ઞા શિરોમાન્ય ગણ્યાથી, પરમધ્યેયની પ્રાપ્તિ અવસ્ય થાય છે એવી ખરા ભક્તને દ્રઢ શ્રદ્ધા હોય છે. શ્રીકૃષ્ણે કહ્યું છે કે “તું બ્રહ્મનો જ આશ્રય લે. પ્રભુની કૃપાથી, તને ઉત્તમો-

પોતાના ઉપદેશમાં જ્ઞાન, શ્રદ્ધા અને સંન્યાસને ખાસ મહત્ત્વ આપ્યું છે. ઘણાખરા ધર્મોના સંસ્થાપકોએ પ્રાયઃ એકાગ્રતા, જ્ઞાન, શ્રદ્ધા અને સંન્યાસને જ પોતાના બોધમાં પ્રાધાન્ય આપ્યું છે એમ સ્પષ્ટ જણાય છે.

આત્માનાં દિવ્ય સ્વરૂપમાં અજ્ઞાન અને શરીર આદિ ભૌતિક વસ્તુઓના વ્યાપોહને કારણે, આત્માની ઉન્નતિ નથી થતી. આત્મા સદ્ય અનાથ સ્થિતિમાં જ રહે છે, પરમાત્મપદના માર્ગથી તે પરાઉમુખ બને છે. આથી પોતાનાં દિવ્ય સ્વરૂપમાં શ્રદ્ધાની પરિણતિ થવી એ જીવનનું પ્રથમ અને મહાકાર્ય થઈ પડે છે.

આત્મા અને ભૌતિક વસ્તુઓમાં એકતાની ભાવનાનો ઉચ્છેદ એ એકાગ્ર વૃત્તિનું પ્રધાન ધ્યેય હોવું જોઈએ. એ ધ્યેયની સિદ્ધિ થતાં

તમ શાન્તિ મળશે. તને શાશ્વત નિવાસ-સ્થાન પણ મળશે. પ્રભુમાં જ તું મગ્ન થા. પ્રભુનો ભક્ત બની, પ્રભુ માટે જ તું આત્મત્યાગ કર્યા કર. પ્રભુને જ વંદન કર. આ રીતે તને પરમાત્માની પ્રાપ્તિ જરૂર થશે.”-ભગવદ્ગીતા.

અહંભાવ, સ્વાર્થવૃત્તિ આદિનો ઉચ્છેદ થતાં, આત્માને મુક્તિની પ્રાપ્તિના વિચારોમાં જ રસ લાગે છે. માતા જેમ પોતાનાં બાળક ઉપર અપૂર્વ રનેહ રાખે છે અને તેને માટે સર્વસ્વનો ત્યાગ કરવા પણ ઉચ્ચત હોય છે તે પ્રમાણે ભક્તવત્સલ પ્રભુ રૂપ માતા પોતાનાં પ્યારા ભક્તરૂપ બાળક માટે સર્વ કંઈ કરવા સર્વદા ઉત્સુક જ હોય છે એમ ઇશ્વરને જગ-જિયંતા તરીકે ગણનારા ભક્તો માને છે.

સંપૂર્ણ પરિત્યાગ એટલે પરમ આધ્યાત્મિક આદર્શની ઉચ્ચ ભક્તિ એ ખરા પરિત્યાગનું રહસ્ય છે.

આત્મા પરમાત્મા વચ્ચે જે મહાન્ કાદંપનિક અંતર છે તેનું નિવારણ થાય છે. આત્માનાં દિવ્ય સ્વરૂપમાં દૃઢ શ્રદ્ધા જાગે છે. પરમાત્મ-પદની પ્રાપ્તિ અશક્યને બદલે સર્વથા શક્ય જણાય છે. પોતાનું સ્વરૂપ જણાતું ગૌરવ વસ્તુતઃ અનંત શક્તિશાળી હોવાનો નિશ્ચય થાય છે.

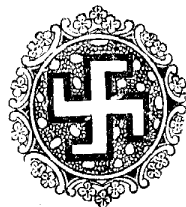
મનુષ્યને જ્યારે જ્યારે સમય મળે ત્યારે તેણે એકાગ્ર ધ્યાનમાં અવશ્ય પ્રવૃત્ત થવું જોઈએ. એકાગ્ર ધ્યાનથી પોતાનાં દિવ્ય સ્વરૂપની શ્રદ્ધામાં દિનપ્રતિદિન વૃદ્ધિ જ કરવી જોઈએ. મનુષ્ય આ રીતે સત્ય માર્ગમાં ખૂબ આગળ જઈ શકે છે. થોડીક મિનિટની એકાગ્રતા પણ નિષ્ફળ નથી જતી, તેથી પણ ઘણાં સુંદર પરિણામ જરૂર આવે છે. એકાગ્રતાનું મહત્ત્વ કેટલું બધું છે તેનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ આથી મળી રહે છે.

આત્માનાં સચ્ચિદાનંદ પદનાં એકાગ્ર ધ્યાનથી, સત્ય સુખ ભૌતિક વસ્તુઓથી સર્વદા પર જ હોય એવો સુનિશ્ચય થાય છે. યોગી પુરુષો અને તેમનાં પરમ સુખની આધુનિક જનતાને પ્રાયઃ કદંપના પણ નથી આવી શકતી. આથી યોગીઓ અને તેમનાં સુખમાં આધુનિક જનતાને ભાગ્યે જ કંઈ શ્રદ્ધા હોય છે: યોગીઓ એક પ્રકારના અધશ્રદ્ધાળુ મનુષ્યો છે એવી સામાન્ય માન્યતા પ્રવર્તે છે. સુખનું રહસ્ય યથાર્થ રીતે ન સમજનારા મનુષ્યો

યોગીઓના તેનાથી અનુભવિત થતાં પરમ સુખની ટીકા કરે એમાં આશ્ચર્ય જેવું કશું ચે નથી.

સુંદર ભોજન, સુંદર ગૃહ, દ્રવ્યવિગ્રહ, હિંસા આદિ કોઈમાં વસ્તુતઃ સુખનો છાંટો નથી. ઉચ્ચ પદવી અન્યની નિન્દા આદિથી આત્માને રહેજ પણ સુખ નથી મળી શકતું. ઈન્દ્રિય-લાલસાઓ સર્વદા દુઃખજનક જ છે. આ પ્રમાણે આત્માથી પર કોઈ પણ વસ્તુઓમાં સત્ય સુખ નથી જ. આથી અનાત્મીય વસ્તુઓમાં સુખ શોધવા જતાં સુખ ન મળ્યાથી મનુષ્ય આખરે હતાશ બને છે. દુઃખના વિસ્મરણ નિમિત્તે વિવિધ પ્રકારનાં કૃત્રિમ ઉત્તેજકો કે આશ્વાસનો તેને કશાંચે કામમાં નથી આવતાં.

બરું સુખ આત્માનાં બંધનોના વિચ્છેદ-માં જ છે. આત્માની અનાથ દશા અને સાંસારિક આધિ ઉપાધિનું જેટલે અંશે નિવારણ થાય તેટલે અંશે આત્માને સત્ય સુખની પરિણતિ થાય છે. પ્રાણી માત્ર પ્રત્યે પ્રેમ અને બ્રાતૃ-ભાવથી, સત્ય સુખ સાહજિક રીતે નિષ્પન્ન થાય છે. વિશુદ્ધ પ્રેમ અને શુભ ભાવનાથી મનુષ્ય કુદરતના મહાન્ ઉપહારરૂપ સત્ય જીવન પ્રાપ્ત કરે છે. મનુષ્ય મૃત્યુનો વિજેતા બને છે. તે આધિ, વ્યાધિ અને પ્રારબ્ધથી સર્વથા પર થાય છે. (ચાલુ)

મદ્દનો શિકાર

‘સમયં મા પમાપ’ ક્ષણનો પણ પ્રમાદ ન કરીશ એવું શ્રી જૌતમસ્વામી પ્રત્યે પરમાત્મા શ્રી મહાવીર દેવનું વચન કેવું ટંકશાળી છે, એ આપણે વિવિધ ચિત્રોદ્ધારા જોઈ ગયા. આજે એ વાત ખુદ કથકના પૂર્વભવની વાત વિચારી વધુ દૃઢ કરી સ્વહૃદયમાં અંકિત કરવાની છે.

સત્ સમાગમના યોગે-સંતની મધુરવાણીએ અને પેટવરામાં પુન્ય વરો કરવાના ગુણથી અકસ્માતિક પ્રાપ્ત થયેલ સુપાત્રદાનના માહાત્મ્યથી નયસાર નામા એક સામાન્ય કક્ષાનો જીવ ભવસાગરમાં જોરથી ઉપર આવે છે એટલું જ નહીં પણ ખીજે ભવ સ્વર્ગીય સુખોનો માણી ત્રીજામાં આ મનુષ્ય લોકમાં સર્વેશ્રેષ્ઠ ગણાતા ઇક્ષ્વાકુવંશમાં ભરતક્ષેત્રમાં જેમની એકધારી આણી વર્તે છે એવા ચક્રવર્તી ભરતરાજને ત્યાં મરીચિ નામા પુત્રપણે અવતરે છે.

કાષ્ઠ ફડાવી જીવનનિર્વાહ કરનાર આત્મા માત્ર મામુલી પળોના સંતસમાગમથી પોતાના જીવનમાં જે પ્રગતિનો વેગ દાખવે છે એ સાચે જ પ્રશંસાપાત્ર છે અને એમાં ખુબી તો એ છે કે ચક્રવર્તીના ઘરના આનંદપ્રમોદમાં ન લોભાતાં મરીચિ પુનઃ દોટ મૂકે છે અને પ્રથમ તીર્થપતિ શ્રી ઋષભદેવના હસ્તે દીક્ષિત થઈ પવિત્ર એવા શ્રમણ જીવનમાં અંતરના ઉભરાતા પ્રેમે પ્રવેશ કરે છે. રાગને લાત મારી ત્યાગનો પવિત્ર અંચળો ઓઢે છે. સાધુજીવન એ તો મુક્તિ-સુંદરીનો હાથ ગ્રહણ કરવાનું અનુપમ સાધન. વર્ષાદ્ધારા જેમ ધાન્ય પાકે તેમ શુદ્ધ ચારિત્રના બળે મુક્તિ દોડતી આવે. ધાન્ય સાથે તૃણનો ઉદ્ભવ જેમ સહજ સંભવે તેમ મુનિજીવન માટે સ્વર્ગના સુખો એ તો સહજ ગણાય. આ પ્રકા-

રની દશાના આંગણે ઉભનાર મરીચિ સાચે જ પ્રગતિના શિખર સન્મુખ આવી ચૂક્યો છે એમ કહી શકાય.

પણ નાનકડો પ્રમાદ એક જ ભૂલ કરાવે છે અને એની પરંપરા વડની વડવાઈઓ માફક મોટા જીવમાં પરિણમે છે. ત્યાં ઉત્ક્રાંતિને પંથે પળેલા મુસાફરને જે સખત ચોટ લાગે છે તે એટલી તો કપરી હોય છે કે એમાં નથી રહેતા કાળના લેખાં કે નથી રહેતાં ઉપાધિના લેખા !!

પ્રથમ તીર્થંકરનું સાનિધ્ય છતાં ભાન ભૂલનાર મરીચિ એવી તો ભવજંજાળ વધારી મૂકે છે કે એ દરમિયાન ખીજા બાવીશ તીર્થંકરો આ ભારતને અલંકૃત કરી જાય છે ! હાથવેંતમાં આવેલી શિવસુંદરી એકાએક છુમંતર થઈ જાય છે અને મરિચીની એક જ ભૂલ એને અવનવા અનુભવ કરાવી કર્મરાજના તંત્રો કેવા જલદ અને વિષમ છે એ દેખાડી આપતાં પોકારે છે કે ક્ષણનો પ્રમાદ અતિશય હાનિકારક છે.

સાધુ મરીચિના મનમાં એક વેળા ગ્રીષ્મ ઋતુના આકરા સમયમાં સહજ વિચાર આવે છે કે આ મુનિજીવનના નિયમો મારાથી પળાય તેવા નથી. અતિ કઠીણ છે. એમાં અમુક છૂટ-છાટો શોધી કાઢી એ ત્રિદંડીવેષ ધારણ કરે છે. દીક્ષા છોડી નથી ઘેર જતો કે ભિક્ષા છોડી નથી જિહ્વાનો લોહુપી બનતો. પૂર્વવત્ જ્ઞાનધ્યાનમાં લીન રહે છે અને પ્રભુ શ્રી આદિ-જિનનો ત્યાગમાર્ગ અન્યને ઉપદેશે છે.

પણ કર્મરાજ વેશપદ્ધતીની નળળી કડી લાળી ગયો. એક પગથિયું ચુકનાર એમ વિચારે કે એમાં શું ? માત્ર એક જ પગલું પાછળ ને !

.....વર્તમાન સમાચાર.....

ગુરુભક્તિ મહોત્સવ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી ૭૫ મી જન્મજયંતી.

પૂજ્યપાદ ન્યાયાભોનિધિ પંજાબ દેશેશ્વરક જ્ઞેના-
આચાર્ય શ્રી ૧૦૦૮ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી
(આત્મારામજી) મ. ના પદધર પૂજ્યપાદ પંજાબ-
કેસરી જ્ઞેનાઆચાર્ય શ્રી ૧૦૦૮ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભ-
સૂરીશ્વરજી મ. સાહેબની વિક્રમ સં. ૨૦૦૧ ના
કાર્તિક સુદિ ૨ ના દિવસે ૭૫ મી વર્ષગાંઠના શુભ
પ્રસંગે ખીકાનેરના શ્રી સંઘે તેઓશ્રીના જન્મ
મહોત્સવ મોટા સમારોહ ઉત્સાહપૂર્વક ઉજવ્યો હતો
અને તે ખીકાનેરના ઇતિહાસમાં સ્વર્ણાક્ષરોથી અંકિત
રહેશે. પંજાબના દરેક ગામ નગરોના ભક્તજનોએ
લાભ લીધો હતો.

શ્રી રામપુરીઆ જ્ઞેન જીવનના વિશાલ ચોકમાં
એક ભવ્ય સુંદર મંડપ બંધ કરવામાં આવ્યો હતો.

લાઉડ સ્પીકરની ગોઠવણ કરવામાં આવી હતી. તેમાં
આસો વદિ ખીજી ૧૩ તા. ૧૫-૧૦-૪૪થી કાર્તિક
સુદિ ૩ તા. ૨૦-૧૦-૪૪ સુધી વિવિધ પ્રોગ્રામ
ગોઠવવામાં આવ્યા હતા.

આસો વદિ ખીજી ૧૩ તા. ૧૫-૧૦-૪૪ ના
રોજ પંજાબથી ૪૦૦ લાઇ બહેનો આવ્યા હતા.
તેમનું સ્વાગત સ્ટેશન ઉપર કરવામાં આવ્યું હતું
અને સ્ટેશનથી રામપુરીઆ જ્ઞેન જીવનમાં આવી
પૂજ્યપાદ આચાર્ય મ. સા. આદિ મુનિમંડળના દર્શન
કર્તા હતા.

બપોરના મંડપમાં શ્રી પંચપરમેષ્ઠી પૂજા ભણા-
વવામાં આવી હતી અને રાતના નવથી દસ વાગ્યા
સુધી શ્રી રીયલચંદજી ડાંગાના સભાપતિત્વમાં એક
સભા થઇ હતી. વિદ્વાનોના વ્યાખ્યાનો થયા હતા.

આસો વદિ ૧૪ તા. ૧૬-૧૦-૪૪ ના રોજ

પણ એ પગલું ધીમે ધીમે કેટલા ચુકાવે છે
એ તો અનુભવે જ સમજાય !

વેશપદ્ધતિમાં વિચરનાર મરિચીને ભરત-
રાજના મુખથી પોતાની લાવિ પદવીઓનો
ખ્યાલ આવે છે. કર્મરાજ આ તક ઝડપી લે છે.
સાધુજીવન પગાળ્યું હતે તો અજીવન નજ
થતે પણ આચારની લીલાશે વિચારમાં પણ
પરિવર્તન જન્માવ્યું ! આત્માની અનંત શક્તિ-
ને કંઈ જ અશક્ય નથી. એના સાચા સ્વરૂપ
આગળ પદવીઓ તો કંઈજ વિસાતમાં ન ગણાય
પણ એ જાતની ઉચ્ચ વિચારણા વેગળી ગઈ
અને ત્રિદંડી મરિચી ભરત રાજની આગાહીમાં
તણાયા ! અરે એ પર રાચ્યા અને માર્યા !

આ રહ્યા એ શબ્દો—

‘હું સર્વોત્તમ લેખાતા-જગત જે અધિકારો

માટે આક્રિનના પોકાર પાડે એવા ત્રણ પદનો
લોકતા થવાનો વાસુદેવ, ચક્રવર્તી, તીર્થંકર અને
તે પણ કેવા સુંદર ક્રમમાં મારા દાદા શ્રી
ઋષભદેવ પ્રથમ તીર્થંકર, મારા પિતા ભરત
મહારાજ પ્રથમ ચક્રવર્તી તેમનો પુત્ર હું ત્રિપૃષ્ઠ
નામા પ્રથમ વાસુદેવ, કુળની નજરે સર્વોત્તમતા
અને જાતિની દ્રષ્ટિએ પણ તેટલી જ મહત્તા,
મરિચી ઉપર વર્ણવ્યા બેનમાં કુળમહનો શિકાર
ળ્યા !

પદવીઓની વાત જેટલી સારી હતી એટલી
જ સાચી વાત વંશઉતારની હતી. પણ એ
જોઈ મદ કરવાપણું ન હોય, એ જ્ઞાનીનું વચન.
જે કુલાય જોણે શીરે કરમાવાનું હોય જ એ
વાત હવે પછી—

ચોકસી

સંકાતી મહોત્સવ હોવાથી સવારના સભામંડપ જનતાથી ચિકાર ભરાઈ ગયો હતો. શરૂઆતમાં શ્રી મહાવીરપ્રભુની સ્તુતિ કર્યા બાદ લાલા રઘુવીર-કુમારે ‘ચરણો મેં ગુરૂ વલ્લભ મુઝંકો બી ખિકા લેના’ નામનું ભજન મંધુર સ્વરમાં ગાયું હતું. પૂજ્યપાદ શ્રી આચાર્યદેવે મહામંગલકારી, પ્રગટ પ્રભાવી, સર્વવિધનાશક સ્તોત્રો સંભળાવ્યા હતા અને ફરમાવ્યું હતું કે આજે સૂર્યદેવતાએ તુલા-પ્રવેશ કર્યો છે તેથી કાર્તિક માસની શરૂઆત થઈ છે. ત્યારબાદ શ્રી દીપાવલી પર્વની કથા સંભળાવી હતી અને તેની આરાધના માટે સચોટ ઉપદેશ આપ્યો હતો તથા આ માસમાં આવનાર બીજન પણ જ્ઞાનપંચમી, ચૌમાસી ચૌદશ આદિ અનેક પર્વોના અને તીર્થંકર ભગવાનોના કલ્યાણક દિવસોના નામે સંભળાવી તેની આરાધના માટે ઉપદેશ આપ્યો હતો.

બપોરના મંડપમાં શ્રી મહાવીર પંચ કલ્યાણક પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

આસો વદિ ૦)) તા. ૧૭-૧૦-૪૪ ‘ભારી જે હોય છે તે કાષ્ઠથી ટળી શકતું નથી.’ આ કહાવતના અનુસારે માંગલિક દિવસોમાં પણ અચાનક એક શોકજનક ઘટના બની ગઈ. પૂજ્યપાદ આચાર્ય મં. સાં. ના આઠાવર્તી વિદ્વાન સાહિત્યાચાર્ય પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મં. નો પરોઢીએ સાત વાગે સ્વર્ગવાસ થઈ જવાથી તે દિવસનો સર્વ પ્રોગ્રામ બંધ રાખી અંતક્રિયા કરવામાં આવી હતી. અને સર્વ મુનિએ દેવવંદન કર્યું હતું. સાંજના કોચરોના ચૌકમાં શ્રીમાન બાણુ મોહનલાલજી એડવોકેટની અધ્યક્ષતામાં એક શોકસભા ભરવામાં આવી હતી.

કાર્તિક સુદિ ૧ તા. ૧૮-૧૦-૪૪ ના રોજ સવારના નવ વાગે પૂજ્યપાદ આચાર્ય મં. સાં. આદિ સાધુમંડલની હાજરીમાં સભા થઈ હતી. પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ સાહેબે ‘વિશ્વવ્યાપી ધર્મ’ એ વિષય ઉપર પ્રભાવશાલી વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું.

બપોરના શ્રી ચરિત્રપૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. મુંબઈના સુપ્રસિદ્ધ ગવૈયા પ્રાણસુખભાઈએ ખૂબ રંગ જમાવ્યો હતો.

રાત્રિના નવ વાગે શ્રીમાન જવાહરલાલજી નાહટાની અધ્યક્ષતામાં સભા થઈ હતી. વૈદ્ય જશવંતરાજજી જૈને ‘જૈન સમાજ અને તેનું સંગઠન’ તથા પંડિત રાજકુમારજીએ ‘જૈનધર્મ’ એ વિષય ઉપર ભાષણ આપ્યું હતું. તથા અહીંના પ્રસિદ્ધ વિદ્વાન પંડિત દશરથજી શર્મા જોએ શ્રીમાન નામદાર મહારાજકુમાર સાહેબના પ્રાઇવેટ સેક્રેટરી છે તેઓએ ‘જૈન ઇતિહાસ’ના વિષય ઉપર માર્મિક ભાષણ આપ્યું હતું. તેમણે વર્તમાન તીર્થંકરો મહારાજ પ્રચારિત જૈનધર્મના સ્વરૂપનું વર્ણન કર્યું હતું. અને શ્રી હરિભદ્રસૂરિજી મં. તથા શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજી મહારાજ તથા શ્રી કુમારપાલ મહારાજ-એ જૈનધર્મના પ્રચારાર્થે કેવો ભોગ આપ્યો હતો તેનું વર્ણન કર્યું હતું.

અંતમાં સભાપતિજીએ જૈનધર્મના મુખ્ય સિદ્ધાંતો ઉપર વિવેચન કર્યું હતું.

કાર્તિક સુદિ ૨ તા. ૧૯-૧૦-૪૪ સવારના ૮ાા આઠ વાગે પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ સાં. આદિ સાધુ મંડળની હાજરીમાં શ્રીમાન શેઠ મંગલચંદજી ઝાંખડના સભાપતિત્વમાં સભા થઈ હતી.

મુંબઈના પ્રસિદ્ધ ગવૈયા પ્રાણસુખભાઈએ ગુરુ સ્તુતિ ગાઈ હતી. ત્યારબાદ જંડીયાલા ગવર્નમેંટ હાઇસ્કૂલના હેડમાસ્ટર બાણુ જ્યેંદભાઈએ હીરક મહોત્સવ નાયકના જીવનચરિત્ર ઉપર બહુ સારો પ્રકાશ પાડ્યો હતો. જનમથી લખેને આ ૭૫ મી વર્ષગાંઠના હીરક મહોત્સવ સુધીનું વર્ણન વિસ્તાર સહિત કર્યું હતું.

એવં અનેક સંરચાઓ, સભાઓ અને શેઠીઆ શાહુકારો તરફથી બહારગામથી આવેલાં સંદેશાઓ સંભળાવ્યા હતા અને ત્રીશ માનપત્રો વાંચી સંભળાવ્યા હતા.

પૂજ્યપાદ આચાર્ય મં. સાં ની ૭૫ મી વર્ષ-ગાંઠની ખુશાલીમાં નીચે મુજબ સખી સદ્ગુહરથોએ સ્વર્ગસ્થ ગુરુદેવના નામની મુખ્ય સંસ્થા શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુલ ગુજરાંવાલાને સારો ફાળો આપી ગુરુભક્તિનો પરિચય આપ્યો હતો.

બોકાનેરથી આવેલી રકમો:—

- રૂ. ૫૦૦૦) શેઠ રાવતમલજી ભૈરદાનજી કોઠારી.
- રૂ. ૫૦૦૦) શેઠ જ્ઞાનચંદજી મગનલાલજી
- રૂ. ૩૦૦૦) શેઠ રતનલાલજી ચોરડિયા
- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ ભૈરદાન પ્રસન્નચંદજી કાચર
- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ ભૈરદાન લહરચંદજી સેઠી
- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ લક્ષ્મીચંદ કુતેહચંદજી કાચર
- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ ગોડમલ મેધરાજજી કાચર
- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ સોહનલાલજી કરણાવટ
- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ નેમચંદજી માનમલજી કાચર
- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ રામરતનજી કાચર
- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ શિવજીકસજી મેધરાજજી કાચર
- રૂ. ૨૧૦૦) સા. શ્રી દેવશ્રીજી કે ઉપદેશ સે
આવિકા સંઘ

અન્ય સ્થાનોથી આવેલી:—

- રૂ. ૫૦૦૦) લા. લખ્ખામલ ટેકચંદજી અમૃતસર
- રૂ. ૧૦૦૦) શા. ભાઈચંદ અમૃતલાલ વડોદરા
- રૂ. ૧૦૦૦) શા. જૈસિંગભાઈ ઉગરચંદ અમદાવાદ
- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ ચંદનમલ કરતુરચંદજી સાદડી
મારવાડ

- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ મોતીલાલ મૂલજી મુંબઈ
- રૂ. ૧૦૦૦) શેઠ ધીરજલાલ જીવાભાઈ મુંબઈ

ત્યારબાદ આચાર્ય શ્રી લલિતસૂરિજી મ. સા. ફરમાવ્યું હતું કે શ્રી ગુરુદેવનો જે જન્મ મહોત્સવ ઉજવાય તેના સ્મારક તરીકે બીકાનેરમાં કોઈ સ્થાયી કાર્યો થવા જોઈએ. એક તો દેહરાસરોના જીર્ણોદ્ધારની વ્યવસ્થા અને બીજું જૈન કોલેજની સ્થાપના. જીર્ણોદ્ધારમાં રૂ. ૨૫૦૧) શેઠ રીધકરજી ડાગાએ આપ્યા હતા.

અંતમાં પૂજ્યપાદ આચાર્ય મ. સાહેબે અભિનંદન પત્રોના જવાબમાં ફરમાવ્યું હતું કે જે મારા

ઉપર વજનદાર બોલો લાવવામાં આવ્યો છે તેના માટે હું મારી જાતને યોગ્ય માનતો નથી. બ્યારે સકલ જૈન સમાજ એકદિલ થઈને છાતીથી છાતી મેળવીને કામ કરશે ત્યારે હું પોતાની જાતને મારા કાર્યક્ષેત્રમાં સફળ થયો માનીશ અને ત્યારે આ અભિનંદન પત્રોના ગુણો લાયક થયો છું એમ અનુભવીશ. અને શ્રી સંઘને ખાસ સૂચના આપી હતી કે આજે જે વરઘોડો નિકળવાનો છે તે કાનો નિકળશે તે તમો જાણો છો? કોઈ રાગીનો નહીં પરંતુ શ્રી વીતરાગ પ્રભુનો નિકળવાનો છે, માટે સર્વને પોતાના આત્માને વીતરાગી બનાવી લેવા જોઈએ.

રાત્રિના ૯ થી ૧૦ા સુધી શ્રીમાન ગુલામચંદજી ઢઢાની અધ્યક્ષતામાં સભા થઈ હતી અને પછી પ્રીન્સીપલ માન્યવર પંડિત વિદ્યાધરજી શર્માની અધ્યક્ષતામાં કવિ સમ્મેલન થયું હતું તેમાં બહારથી પધારેલા વિદ્વાનોના ભાષણો થયા હતા..

કાર્તિક સુદિ ૩ તા. ૨૦-૧૦-૪૪ પ્રાતઃકાળ ૯-વાગે પૂજ્યપાદ શ્રી આચાર્ય મ. સા. આદિ સાધુ-મંડળની હાજરીમાં શ્રીમાન કુલચંદજી ઝાંખની અધ્યક્ષતામાં સભા થઈ હતી. પંજાબ શ્રી સંઘે પંજાબ પધારવા તથા ગોડવાડ (મારવાડના) શ્રી સંઘે ગોડવાડમાં પધારવા વિનંતી કરી હતી. પૂજ્યપાદ આચાર્ય મ. ની ભાવના પંજાબ પધારવાની હોવાથી પંજાબની વિનંતિનો સ્વીકાર થયો હતો.

ત્યારબાદ રાયકોટના મુસલીમનેતા શ્રીમાન સંધી-ખાનજી જેઓ આચાર્યશ્રીજીના સદુપદેશથી લગભગ ચાર પાંચ વર્ષથી ઉચ્ચકુલીન હિન્દુ ખાનદાનની માફક આચારવિચાર પાળે છે તેમણે આ મહાપુરુષના ત્યાગમય જીવનની પોતાના ઉપર કેવી રીતે અસર થઈ તે સંભળાવી હતી.

અપોરના ત્રણ વાગે શ્રીમાન બાબુ સુરપતસિંહજી દુગડની અધ્યક્ષતામાં એક સભા થઈ હતી. શ્રી વિજય વલ્લભ અભિનંદન સમિતિના મંત્રી શ્રીમાન મેધરાજજી કાચરે બહારગામથી સંદેશાઓ મોકલનાર, બહાર ગામથી પધારેલ અને આ કાર્યમાં તન મન ધનથી સેવા બજાવનાર સર્વ ભાઈ બહેનોનો આભાર માન્યો

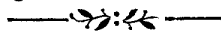
હતો. સેવા બળવનાર ભાઈઓને સમિતિ તરફથી સભાપતિજીના વરદ હસ્તે ગોલ્ડન, સીલ્વર પદક અર્પણ કરવામાં આવ્યા હતા.

કાર્તિક સુ. ૧૫ ના રોજ પૂજ્યપાદ આચાર્ય મ. સા. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક શ્રાવિકા આદિ ચતુર્વિધસંઘ સાથે શ્રી તપગચ્છ દાદવાડીએ તીર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુંજયનો પદ જુહારવા પધાર્યા હતા.

રાહોર ભાવનગરમાં—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભામાં આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની ભક્તિ નિમિત્તે કારતક શુદ્ધ ૨ ના રોજ સવારમાં સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. મુખ્ય દેરાસરમાં શ્રી આદિનાથ પ્રભુની આંગી રચાવવામાં આવી હતી. સાંજના પાંચ વાગે શેઠ શ્રી ગુલાબચંદ આણુંદજીના પ્રમુખપણા નીચે સભા ભરવામાં આવી હતી. બિકાનેરની આમંત્રણ પત્રિકા વંચાયા બાદ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિલુવનદાસે

આચાર્ય મહારાજના જન્મથી સં. ૨૦૦૦ ની સાલ સુધી જીવનવૃત્તાંતો કેળવણીપ્રચાર વગેરે જૈન સમાજ ઉપર કરેલ ઉપકારોના કાર્યો વગેરે સંબંધી વિવેચન કર્યું હતું. છેવટે આવેલા સન્મનોનો આભાર માની સભા વિસર્જન કરવામાં આવી હતી.

વડોદરા—કારતક શુદ્ધ ૧ થી શુદ્ધ ૮ સુધી અઠાઇ મહોત્સવ શ્રી આદિનાથ પ્રભુના મંદિરમાં કરવામાં આવ્યો હતો. અભિનંદનનો તાર બિકાનેર કરવામાં આવ્યો હતો. કારતક શુદ્ધ ૨ રાત્રિના શ્રી સંઘ મળતાં પડિત લાલચંદ ભગવાનદાસે પ્રશસ્તિ કાવ્યપંચક સંભળાવ્યા બાદ કવિ ભોગીલાલ રતનચંદે શ્રી વલ્લભ જીવન વ્યાખ્યાન સુંદર શૈલીમાં ગાઇ બતાવ્યું હતું વગેરે કાર્યો થયા હતા. પુના મુખ્ય વગેરે સ્થળો સિવાય કરજન, પંચાળ, લાહોર વગેરે સ્થળે પણ ગુરુભક્તિ નિમિત્તે કારતક શુદ્ધ ૨ ના રોજ હીરક મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

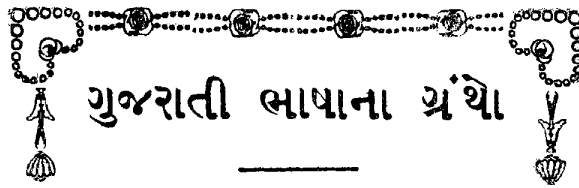

મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

પૂજ્યપાદ ન્યાયાંબોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજના દક્ષિણવિહારી, સ્વર્ગસ્થ શિષ્ય શ્રી અમરવિજયજી મહારાજના શિષ્યરત્ન, સાહિત્યાચાર્ય, પૂજ્ય, શાંતમૂર્તિ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ સાહેબ શાંત પ્રકૃતિના હતા. વડોદરા પ્રાચ્ય વિદ્યામંદિર તરફથી જૈન ગ્રંથો પ્રગટ થાય છે તે ગ્રંથોનું સંશોધનકાર્ય અને બીજા પણ અનેક સંસ્કૃત પ્રાકૃત ગ્રંથોનું સંપાદન અને સંશોધન તેમણે કર્યું હતું. ગુજરાતથી લાંબો વિહાર કરી બીકાનેર આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજય વલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના ખાસ દર્શનાર્થે અહિં આવ્યા હતા અને ચાતુર્માસ અહિં રહ્યા હતા. તે લગભગ બે માસની માંદગી ભોગવી આસો વદ ૦)) ની સવારે ૭ વાગે સમાધિપૂર્વક સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી ચારિત્રપાત્ર, વિદ્વાન મુનિવર્યની જૈન સમાજને ખોટ પડી છે. તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

તપસ્વી મુનિરાજશ્રી વિક્રમવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

જન્મભૂમિ પાલનપુર એસવાળા જાતિ તેમની હતી. મુનિરાજ શ્રી વિક્રમવિજયજીએ સંવત ૧૯૮૩ ની શાલ્વમાં દીક્ષા અંગિકાર કરી હતી અને પૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના શિષ્ય થયા હતા. સદ્ગત મહારાજશ્રી ગુરુભક્ત, ચારિત્રપાત્ર, સારા અભ્યાસી અને કરોડો નવકાર મંત્રોનો જાપ જીવનમાં કર્યો હતો, કારતક વદી ૧ ના રોજ રાત્રિના બિકાનેરમાં સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે. તેથી એક ચારિત્રરત્ન મુનિવરની સમાજનાં ખોટ પડી છે, તેમના સ્વર્ગવાસી આત્માને અખંડ અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી દાનપ્રદીપ-ગ્રંથ.

અમારા દરેક ગ્રંથો ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર અક્ષરોથી છપાયેલ પાકા કપડાના બાઇડીંગથી બાંધેલા હોય છે.

દરેક જૈનખંડુઓએ પોતાના ઘરમાં, લાઇબ્રેરીમાં, મુસાફરીમાં આ ઉપયોગી ગ્રંથો રાખવા જ જોઈએ.

(જીન આગમરૂપી અગ્નિ પાસેથી વિવિધ પ્રકારના અર્થરૂપી તેજને ગૃહણ કરી જીનશાસનરૂપી મહેલમાં દાનરૂપી દીવાને પ્રકટ કરાવનાર અપૂર્વ ગ્રંથ; જેમાં અનેક મહાન પુરૂષોની જેમાં રસયુક્ત કથાઓ આપવામાં આવેલ છે.) ધર્મના ચાર પ્રકાર દાન, શીયળ, તપ અને ભાવમાં દાનધર્મ મુખ્ય હોઈને દાન તીર્થંકર ભગવાન ચારિત્ર લીધા પહેલા એક વર્ષ પર્વત આપે છે અને કેવળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પછી પ્રથમ દેશનામાં દાનધર્મની દેશના આપે છે, તેજ દાનધર્મનું વર્ણન આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. આ દાનધર્મના પાંચ ભેદો અને ઉત્તર ભેદો વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને સાથે દાનધર્મનું આરાધન કરનાર આદર્શ જૈન મહાન પુરૂષોના વીજ અદ્ભૂત ચરિત્રો, રસ યુક્ત કથાઓ બીજી અનેક અંતર્ગત કથાઓ અને બીજી અનેક જાણુવા યોગ્ય હકીકત આપવામાં આવેલ છે. દાનધર્મ માટે આવો એક પણ ગ્રંથ અત્યારસુધીમાં પ્રગટ થયો નથી આ ગ્રંથ આદ્યંત વાંચતા કોઈપણ મનુષ્યને તે દાનધર્મ આદરવા તત્પરતા થતા જલ્દીથી આત્મકલ્યાણ સારી મોક્ષને નજીક લાવી શકે છે. પાના ૫૦૦ કિંમત રૂ. ૩-૦-૦

શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર.

(જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ.)

આ ઐતિહાસ કથા સાહિત્યના ગ્રંથમાં વર્તમાનકાળના બાવીશ પ્રભાવક આચાર્ય મહારાજની સુંદર કથાઓ છે. જે મહાન આચાર્યોનો પરિચય આપ્યો છે, તેમાં તે વખતની સામાજિક, રાજકીય, ધાર્મિક, પરિસ્થિતિ ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ આખી બીજી જાણુવા યોગ્ય હકીકતો આખી અનુષમ કથાનો ગ્રંથ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે. ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ આવેલા તમામ વર્ણનોની ઘટના સત્ય અને પ્રમાણિક છે, જેથી કેટલીક શિક્ષણ શાળાઓમાં ધાર્મિક અભ્યાસ ક્રમમાં ઇતિહાસ તરીકે તેને સ્થાન મળેલ છે. વાંચતાં પણ આનંદ થાય તેમ છે પાના શુમારે સાડાશેઠ કિંમત રૂ. ૨-૮-૦.

આપણી જૈન કોનફરન્સની એજ્યુકેશન બોર્ડ જૈન શાળાઓના અભ્યાસક્રમમાં દાખલ કરેલ હતો.

શ્રીમાન્ હરિભદ્રસૂરિ વિરચિત શ્રી ધર્મખંડુ ગ્રંથ.

(મૂળ અને મૂળ દીક્રાનાં શુદ્ધ સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સહિત.)

આ ગ્રંથના મૂળ કર્તા મહાતુભાવ શ્રી હરિભદ્રસૂરિ કે જેઓ જૈન ઇતિહાસમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. શ્રી મહાતુભાવ ગ્રંથકારે મુનિઓ અને ગૃહસ્થોના સાધારણ અને વિશેષ ધર્મો, મોક્ષનું સ્વરૂપ અને

(૨)

તેના અધિકારી વગેરે વિષયો ખતાવવાને માટે આ ઉપયોગી ગ્રંથની યોજના કરી છે. અને તેની અંદર તેનું વિવેચન કરી સારી રીતે સમજાવ્યું છે.

આ પ્રમાણે ગૃહસ્થ અને યતિધર્મને વિસ્તારપૂર્વક પ્રતિષ્ઠાન કરનારે આ ગ્રંથ રચવામાં આવ્યો છે. જે વાચક જૈનધર્મના આચાર, વર્તન, નીતિ, વિવેક અને વિષયના શુદ્ધ સ્વરૂપ સાથે તરવોના રહસ્યોને સારી રીતે સમજી શકે છે. મુનિ અને ગૃહસ્થ એ જો આ ગ્રંથને આશ્રિત વાંચે તો સ્વધર્મ-સ્વકર્તવ્યના યથાર્થ સ્વરૂપને જાણી પોતાની મનોવૃત્તિને ધર્મરૂપ કલ્પવૃક્ષની શીતળ છાયાની આશ્રિત કરી અનુપમ આનંદના સંપાદક બને છે.

આ ગ્રંથની આ ખીજી આવૃત્તિ છે. સુમારે ચારસેંઠ પાનાના આ ગ્રંથની કોમત માત્ર રૂ. ૨-૦-૦

શ્રી ધર્મ પરિક્ષા.

(શ્રી જીનમંડનગણી વિરચિત)

સોનું જેમ ચાર પ્રકારની પરિક્ષાઓ કરી ગ્રહણ કરાય છે તેમ તેવા પ્રકારની પરીક્ષા (ગુણો) એ કરીને ધર્મ ગ્રહણ કરવો. તેના આઠ ગુણોનું વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન, ઉપદેશક, સુંદર, મનનપૂર્વક વાંચતા હૃદયને તેવી અસર કરી ધર્મ ગ્રહણ કરવા ઉત્કટ જ્ઞાસા થાય તેવી બુદ્ધિ બુદ્ધિ દર્શાવે. આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવે છે. આત્માના દ્રવ્ય-ભાવરૂપી રોગોને દૂર કરવા માટે રસાયન રૂપ અને જાત્યવંત સુવર્ણની જેમ કર્મ રજને દૂર કરી આત્માને અત્યંત નીર્મળ કરનાર સદ્ધર્મના પરમ ઉપાસક બનાવી પરમ પદને-મોક્ષના અધિકારી બનાવે છે. અસેંહ ઉપરાંત પાના છે. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦

શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ.

(સુંદર ચિત્રો સહિત.)

જ્ઞાનના મહાસાગર કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજે ગુજરાતના પ્રખ્યાત ચૌલુક્ય રાજા કુમારપાળ મહારાજને સમયે સમયે જૈન ધર્મનો ઓધ વિવિધ વ્યાખ્યાન દ્વારા તે તે વિષયોની અનેક સુંદર કથા સહિત આપેલ છે કે જેની અસરથી કુમારપાળ નરેશ જૈન ધર્મનો સ્વીકાર (શીવ ધર્મ છોડી દઈ) ક્રમશઃ કેવી રીતે કર્યો અને સનાતન જૈન ધર્મનો સ્વીકાર કરી મહારાજા કુમારપાળે જૈનધર્મની અતુલ પ્રભાવના, જીવદયાનો (અહીંસાનો વગડાવેલ ડંકો, કરેલ તીર્થ અને રથયાત્રા, કરવામાં આવેલ શાસનની વિપુલ પ્રભાવના, રાજાની દિવસ નથા રાત્રીની ચર્ચા (રાજ-ક્રીય, બ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કર્તવ્ય પાલના) નૃપતિની ઉચ્ચ ભાવના નીત્ય સ્મરણ વગેરે અનેક વર્ણનો સરલ સુંદર રસિક હોવાથી દરેક વાચકના હૃદય એતપ્રેત થઈ જતા વૈરાગ્યરસથી આત્મા છલકાઈ થઈ મોક્ષનો અભિલાષિ બને છે.

સાહિત્ય સાગરના તરંગોને ઉછાળનાર, શાંતરસાદિ સૌંદર્યથી સુશોભિત, અને ભવ્ય, જનોને રસભર કથાઓના પાન સાથે સત્ય ઉપદેશ અને સત્ય જ્ઞાનનું અમૃતનું પાન કરાવનાર આ ગ્રંથના લેખક શ્રી સોમપ્રભાચાર્ય મહારાજ છે, કે જે રાજા કુમારપાળના સમકાલીન વિદ્વાન હતા. આ ગ્રંથ કુમારપાળરાજાના સ્વર્ગવાસ પછી ૧૧મે વર્ષે જ લેખક મહાત્માએ લખેલ છે જેથી તેની તમામ ઘટનાઓ તે જ સાચો પુરાવો છે.

(૩)

આ ગ્રંથના પકેન-પાકેનથી મહા મંગળરૂપ ધર્મ તેની પ્રાપ્તિ થતા આત્મ જ્ઞાનની ભાવનાઓ પ્રગટના નિર્મળ સમ્યક્ત્વ, જ્ઞેતૃત્વ, અને છેવટે પરમાત્મત્વ પ્રગટ કરાવનાર એક ઉત્તમ અને અપૂર્વ રચના છે.

પાંચસેડ પાનાનો આ ગ્રંથ છે કિંમત રૂ. ૩-૧૨-૦.

શ્રી પંચપરમેષ્ઠી ગુણ રત્નમાળા.

(વિવિધ અનેક ચમત્કારિક કથાઓ સાથે શ્રી પંચપરમેષ્ઠીના ૧૦૮ ગુણોનું અપૂર્વ વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન) આટલું સરલ સુંદર અન્ય કોઈપણ ગ્રંથમાં પ્રગટ થયેલ નથી.

સફળ મંત્ર શિરોમણી અને ગુણ કલ્પ મહોદધિ ચૌદ પૂર્વના સારજૂત પંચપરમેષ્ઠી નમસ્કાર મહા મંત્ર કે જેનો મહીમા કલ્પવૃક્ષ કરતાં પણ અધિક છે. નવ લાખ વાર વિધિપૂર્વક જાપ કરતાં નર્કનું નિવારણ થતાં ભવનો પાર પામે છે-મોક્ષે જાય છે એમ શાસ્ત્રમાં વર્ણવેલ છે.

આ મહા મંગળકારી પંચપરમેષ્ઠીરૂપ નવકાર મંત્ર કે જેના ૧૦૮ ગુણો હોઈને તેનો ચમત્કાર, પ્રભાવ, તથા તેનું કૃણ ઉદ્ધારણપૂર્વક વિસ્તારથી આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે કે જેના અભ્યાસ અને આરાધનથી માનવ જન્મ સફળ થાય છે.

જીનેશ્વર ભગવાને પંચપરમેષ્ઠીના ૧૦૮ ગુણોનું ધ્યાન ધરવા ખાસ ફરમાન કરેલ છે તે તે ગુણોનું અપૂર્વ વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. પંચપરમેષ્ઠી અને તેના અનુક્રમે આર, આઠ, છત્રીશ, પચ્ચીશ, અને સત્તાવીશ, ગુણો મળી ૧૦૮ ગુણ થાય છે. આ ગુણોનું જાણપાણું સર્વ કોઈને ન હોઈ શકવાથી હાલ ઘણે ભાગે માત્ર નવકાર મંત્રનું (શબ્દોનું) ધ્યાન કરાય છે પરંતુ શાસ્ત્ર મહારાજનું કથન તો પંચપરમેષ્ઠીના ૧૦૮ ગુણના વર્ણનનું રમરણ મોક્ષ મેળવવા માટે કરવાનું ફરમાન છે; જેથી ભવ્ય જનોના ઉપકાર નિમિત્તે શ્રી રામવિજયજી ઉપાધ્યાયજી મહારાજે તે ગુણોનું અપૂર્વ, સુંદર, સરલ, મોક્ષદાયી વર્ણન અનેક ચમત્કારિક કથાઓ અને દ્રવ્યાનુયોગની હકીકતો અને શાસ્ત્રોની સાદતો આપી મોક્ષના અભિલાષિઓ માટે એક અલૌકિક રચના કરી છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦

શ્રી સુમુખ નૃપાદિ ધર્મ પ્રભાવકોની ચાર કથાઓ.

આ ઉપદેશક કથાના ગ્રંથ કર્તા મહાન ધુરંધર વિદ્વાન આચાર્ય શ્રી મુનિ સુંદરસૂરીજી મહારાજ છે. આ મહાન આચાર્યે આ કથાનો ગ્રંથ ભવ્યજનોના કલ્યાણના અર્થે જનાવેલ છે, તેમાં આવેલ (૧) શ્રાવક ધર્મ પ્રભાવ ઉપર ચંદ્રવીર શુભાની કથા (૨) દાનાદિ પુણ્ય કૃણ ઉપર ધર્મધનની કથા (૩) શ્રાવક ધર્મની આરાધના વિરાધના ઉપર સિદ્ધહત્ત કપિલની કથા અને (૪) ચાર નિયમ પાળવા ઉપર સુમુખનૃપાદિ ચાર મિત્રોની કથા આ ચાર કથાઓ ઐટલી બધી સુંદર, રસિક, પ્રભાવશાલી, ગૌરવતા પૂર્ણ, ચમત્કારિક અને ઉપદેશપ્રદ છે કે તે ચારે કથા વાંચતા રોમ રોમ વિકસર થતાં, ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા થવા સાથે આત્મિક ગુણોને ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ થતાં, દરેક મનુષ્ય પોતાના આત્માને મોક્ષ નજીક લાવી મુકે છે. ઘણીજ થોડી નકલો સીલીકે છે માટે જલ્દી મંગાવો કિંમત રૂ. ૧-૪-૦

જૈન નરરત્ન ભામાશાહનું જીવન ચરિત્ર.

હાલના સમયમાં ઇતિહાસનો અભ્યાસ, વાંચન કથાઓનો આદર જૈન સમાજમાં કેટલાક અંશે વૃદ્ધિગત થતો જોવામાં આવતો હોવાથી તેમજ દેશમાં. સમાજમાં પણ દેશ અને સમાજ સેવા

(૪)

પવન જોશબેર કુંકાતો હોવાથી મનુષ્યો તેવી સેવા કરવા ઇચ્છતા હોવાથી પ્રસંગાનુસાર તેમની ભાવનામાં વધારે બળ મળે એ આશયથી ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ જૈન કુળભૂષણ ભામાશાહનું ચરિત્ર ઐતિહાસીક દૃષ્ટિએ તૈયાર કરાવી છપાવેલ છે. આ ગ્રંથમાં નરરત્ન ભામાશાહનો જ્વલંત દેશ તથા સમાજ પ્રેમ-સેવા અને શ્રીમાન હીરસૂરીશ્વરની અહોનીશ ધગધગતી જ્વલંત શાસનદાઝ એ બંને આદર્શો સાથેસાથ ઉભા રહી ધર્મ પ્રેમના પ્રકાશો પાડી રહેલ છે. જે વાંચતા તે મહાપુરુષની પ્રભા આપણા જીવનમાં વણી લેવાને રહેજો લલચાઇએ છીએ. શુમારે છત્રીશ ફાર્મ ત્રણસે પાનાનો સચિત્ર ઉંચા કાગળ પર સુંદર ટાઇપમાં છપાવી સુશોભીત આર્દ્યગથી અત્તરૂં કરવામાં આવેલ આ ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦

શ્રી ઉપયોગી સુંદર ચરિત્ર.

સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર.

(રાગરૂપી વ્યાગ અને દ્વેષરૂપી કાળા નાગને શાંત કરવામાં જાપ અને મંત્રની ઉપમાને યોગ્ય અદ્ભુત રસિક કથા ગ્રંથ).

આ ગ્રંથના મૂળ કર્તા શ્રી ધનેશ્વરમુનિની આ સતી શિરોમણી શ્રી ઉપયોગી કથાની રચના જૈન કથા સાહિત્યમાં અદ્ભુત આદરને પાત્ર મનાઇ છે. વૈરથી ધગધગતા અને રાગ મોહથી મુંઝાતા હૈયાને શાંત બનાવવાની કળા, કુશળતા અને તાર્કિકતા, કર્તા વિદ્વાન મહારાજે આ ગ્રંથમાં અદ્ભુત રીતે બતાવી છે.

પ્રાચીન શૈલીએ લખાયેલ આ કથાને બની શકે ત્યાં સુધી આધુનિક શૈલીએ મૂળ, વસ્તુ અને આશય, એ તમામ સાચવી સરલ રીતે આ ગ્રંથની રચના કરવામાં આવી છે.

પ્રથમ કથા ચરિત્ર, પછી કેવળી ભગવાનની ઉપદેશ ધારા અને તે પછી પ્રાસંગિક નૈતિક ઉપદેશક શ્લોકો અર્થ સાથે ગોઠવીને આધુનિક પદ્ધતિએ પ્રગટ કરેલ છે.

રસદષ્ટિ, ઉપદેશ, ચરિત્ર કથા, અને પ્રાચીન સાહિત્યની દૃષ્ટિએ આ ગ્રંથ એક કિંમતી આશુભોલ અને અનુપમ રત્ન છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ છે.

વીશસ્થાનક તપ પૂજા (અર્થ સાથે)

વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન તથા મંડળ સહિત.

વિસ્તારપૂર્વક વિધિ વિધાન, નોટ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, મંડળો, વિગેરે અને યાદી સરલ યુજરાતી ભાષામાં અર્થ સહિત અમોએ પ્રગટ કરેલ છે. વિશસ્થાનક તપ એ તિર્થંકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કરાવનાર મહાન તપ છે. આ ગ્રંથમાં શ્રી વીશસ્થાનક તપનું મંડળ છે, જે કોઇ અત્યાર સુધી જાણતું પણ ન હતું, છતાં અમે ઘણી શોધખોળ કરી, પ્રાચીન ઘણીજ જુની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી મેટા ખર્ચ કરી, ફોટો, બ્લોક, કરાવી છપાવી આ જુકમાં દાખલ કરેલ છે આ એક અમુલ્ય (મંડળ) નવીન વસ્તુ જીનાલય, ઉપાશ્રય, જ્ઞાનભંડાર, લાઘવેરી અને ધરમાં રાખી પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવા લાયક સુંદર ચીજ છે. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ છે. દરેક ગ્રંથનું પોસ્ટ જુદું.

૩. શ્રી વસુદેવ હિંદિ ગ્રંથ (શ્રી સંઘદાસ ગણિકૃત)

તત્ત્વજ્ઞાન અને બીજી ઘણી બાબતોને પ્રમાણિક ઠરાવવા સાધતરૂપ આ ગ્રંથ છે. શુભારે પાંચમા સૈકામાં તેની રચના થયેલી છે. મૂળ ગ્રંથનું બહુ જ પ્રયત્નપૂર્વકનું સંશોધનકાર્ય સદ્ગત મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા વિદ્યમાન સાક્ષરવર્ય મુનિરાજ પુણ્યવિજયજી મહારાજે કરી જૈન સમાજ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે. સાક્ષરવર્યશ્રી આનંદશંકર બાપુભાઈ ધ્રુવ સાહેબે આ સભામાં પધારી જણાવ્યું હતું કે—આ ગ્રંથ મૂળ અને ભાષાંતર શુદ્ધ કરી પ્રગટ કરનાર જે સંસ્થા હોય તેણે ખરી સાહિત્યસેવા કરેલી ગણાશે. આ ગ્રંથના અભ્યાસ સિવાય લખાયેલ ભારતનો ઇતિહાસ અપૂર્ણ રહેશે. આવા બહુમૂલ્ય ગ્રંથનું ભાષાંતર વિદ્વાનો પાસે તૈયાર થાય છે. તેના પ્રકાશન માટે સહાયની જરૂર છે. કોઈ ભાગ્યશાળી, પુણ્યવાન અને સુકૃતની લક્ષ્મી પામેલ જૈન બંધુનું નામ આ ગ્રંથ સાથે જોડાય તેમ ઇચ્છીએ છીએ. ખરેખરી જ્ઞાનભક્તિનું આ ઉત્તમોત્તમ કાર્ય છે. આ ગ્રંથમાં અનેક ઐતિહાસિક સામગ્રી, અનેક કથાઓ અને ઘણી જાણવા લાયક બીજી બાબતો આવેલી છે.

આ ગ્રંથમાં પૂરેપૂરી સહાય આપનારનું જીવનચરિત્ર અને ફોટો આપવામાં આવશે. આવો પ્રભાવ-શાળી, ઉત્તમોત્તમ અને સર્વમાન્ય ગ્રંથ-સાહિત્યની સેવા કરવાનો પ્રસંગ ભાગ્ય વગર સાંપડતો નથી જેથી કોઈ પુણ્યપ્રભાવક જૈન બંધુએ આ ગ્રંથ સાથે નામ જોડવા જેવું છે. સહાય આપનાર બંધુની ઇચ્છા મુજબ આ ગ્રંથનો ઉપયોગ સભા કરી શકશે.

૪ શ્રી કથારત્ન કોશ. તત્ત્વજ્ઞાનના અપૂર્વ પચાશ વિષયો ઉપર અનેક સુંદર કથાઓ સહિત શુભારે પ્રકટ થશે. પાના ૫૦૦ પાંચશેઠ.

૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર. શ્રી દેવભદ્રાચાર્યકૃત શ્રી આદિનાથ ચરિત્ર જેવું સુંદર સચિત્ર, રસિક પાના શુભારે સાતશેઠ. અનેક સુંદર ભાવવાહી ચિત્રો સહિત.

નીચેના ગ્રંથોની યોજના થાય છે.

૧ શ્રી અજિતનાથ ચરિત્ર.

૨ શ્રી સંભવનાથ ચરિત્ર.

૩ શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર.

૪ શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર.

શ્રી કુમાર વિહાર શતક ગ્રંથ.

શ્રી રામચંદ્રગણિકૃત મૂળ અને શ્રી સુધાભૂષણગણિકૃત અવચૂરિ અને ગુજરાતીમાં તેનો ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત.

તેરમાં સૈકામાં રસ અને અલંકારના ચમત્કારથી વિભૂષિત અસાધારણ નૈસર્ગિક આ ખંડ કાવ્યની રચના થયેલી છે. પરમાર્હત કુમારપાળ મહારાજએ પાટણમાં પોતાના પિતા ત્રિભુવનપાળના નામથી બનાવેલ શ્રી કુમારવિહાર જૈન મંદિર અને આચાર્ય શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે પ્રતિષ્ઠા કરેલ શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની સ્તુતિ રૂપ આ કાવ્યની રચના હોવા સાથે તે મંદિરનું ચમત્કારિક વર્ણન આપેલ છે. તે મંદિરમાં ૭૨ દેવકુલિકામાં ચોવીશ રત્નની, ૨૪ સુવર્ણની તથા પીતળની અને ચોવીશ રૂપાની ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાનકાળના જિનેશ્વરોની પ્રતિમા ધિરાજમાન હતી, અને મુખ્ય પ્રાસાદની અંદર ૧૨૫ અંગુલ ચંદ્રકાન્તમણીની પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિમા હતી. સર્વકળશો અને સ્તંભો સુવર્ણના હતા. એકંદરે તે જિનમંદિર દૃઢ કાટિ દ્રવ્ય ખરચી કુમારપાળ મહારાજે બંધાવ્યું હતું, તેનું વર્ણન છે. કાવ્યની રચના સાથે તેનું ગુજરાતીમાં ભાષાંતર પણ આપવામાં આવ્યું છે. ઉંચા આર્ટ પેપર ઉપર સુંદર શાસ્ત્રી અક્ષરથી પોથી આકારે છપાયેલ છે. ભાષા જ્ઞાનના અભ્યાસીઓ માટે ઉચ્ચ સાહિત્ય પુરૂં પડે છે. ૨૫૦ પાનાનો ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦.

તૈયાર છે !! શ્રી કથારત્ન કોષ !! (કહારયણ કોસો) તૈયાર છે !!

આ “કથારત્ન કોષ” ગ્રંથ પ્રાકૃત ભાષામાં શ્રી દેવભદ્રાચાર્ય જેવા વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજે સંવત ૧૧૫૮ માં તાડપત્ર ઉપર શ્લોક ૧૧૫૦૦ પ્રમાણમાં રચેલો છે; પ્રાચીન તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી ઘણા જ પરિશ્રમે સાક્ષરવર્ધ સુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે, જે જૈન સમાજ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે. અત્યાર સુધી જે ગ્રંથનું નામ પણ સાંભળવામાં આવેલ નથી, એવા મહા મૂલ્યવાન જુદા જુદા ૫૦ જૈનધર્મના તત્ત્વજ્ઞાન અને બીજા જાણનાલાયક વિષયો ઉપર અનેક અનુપમ કથાકથી રત્ન ભંડાર આ ગ્રંથમાં ભરેલ છે; શ્રી મુનિ મહારાજજીએ વ્યાખ્યાન માટે તો ખાસ ઉપયોગી છે તેમ પુરવાર થયેલ છે. ફોર્મ ૬૬ પાના ૮૦૦ આડસેંદ્ર ઉંચા લેઝર પેપર, અને ઉંચા ટકાઉ ગ્લેઝડ પેપર ઉપર શાસ્ત્રી સુંદર ટાઇપથી પ્રતાકારે છપાવવામાં આવેલ છે, અનુક્રમે કિંમત રૂ. ૧૦) તથા રૂ. ૮-૮-૦

જૈન ઐતિહાસિક ગુજરાત કાવ્ય સંચય.

(સંગ્રાહક અને સંપાદક શ્રી જિનવિજયજી સાહેબ, આચાર્ય ગુજરાત પુરાતત્ત્વ મંદિર)

શ્રી જૈન શાસનની ઉન્નતિ કરનારા આચાર્યો, સાધુઓ, સાધ્વીઓ અને ગૃહસ્થોના જીવન ચરિત્ર સૌરભને પ્રસરાવનારા પ્રાચીન ગુજરાતી ભાષામાં રચાયેલ પ્રામાણિક, ઐતિહાસિક ગ્રંથો, કાવ્યો અને રાસોનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે. આ ગ્રંથમાં એકત્રીશ વ્યક્તિના તેત્રીશ કાવ્યોનો સંચય-ગુજરાતી રાસોનું સંશોધન કાર્ય સંપાદક મહારાજે કરેલ છે; તેમજ પાછળના કેટલાક રાસો વગેરેનું શ્રી મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ બી. એ. એલ.એલ. બી. તેમજ વકીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોદી બી. એ. એલ. એલ. બી. એ ઉપોદ્ધાત પરિશિષ્ટો અને કેટલાક રાસો છોટાલાલ મગનલાલ શાહ અને પંડિત લાલચંદ ભગવાનદાસ ગાંધી વગેરે સાક્ષરોએ સંપાદન કાર્ય કરેલ છે.

તેનો રચના કાળ ચૌદમાં સૈકાથી પ્રારંભી વીસમા સૈકાના પ્રથમ ચરણ સુધી સાડા ચાર સૈકાનો છે, તે સૈકાઓનું ભાષા સ્વરૂપ, ધાર્મિક, સમાજ, રાજકીય વ્યવસ્થા, રીતરીવાજો, આચારવિચાર અને તે તે સમયના લોકોની ગતિનું લક્ષ્યિંદુ એ દરેકને લગતી સત્ય અને પ્રમાણિક બધી માહિતીઓ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલી છે.

પંદરમા સૈકા પછીના આચાર્યોએ ગુજરાતી ભાષામાં તે તે સમયમાં ને રૂપમાં તે તે પ્રાન્તમાં પ્રામ્ય ભાષા ચાલતી તેને પ્રાધાન્યપણ આપી રચેલા આ કાવ્યો છે. સાથે આ કાવ્યોના કર્તા કવિઓની પ્રતિભા પણ તેમાં તરી આવે છે.

આ ગ્રંથમાં કાવ્યો, તથા રાસોનો ગુજરાતી ભાષામાં સાર, કર્તા મહારાજો કયા કયા ગમ્મણના હતા, તે તેમજ તેઓશ્રીના ગમ્મણના નામો, ગૃહસ્થોના નામો, તમામ મહારાજોના સ્થળો, સંવત સાથે આપી આ કાવ્ય સાહિત્યની સુંદર અને સરલ ઉપયોગી રચના બનાવી છે, ૫૦૦ પાંચસો પાના કરતાં વધારે છે. કિંમત રૂ. ૨-૧૨-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

શ્રી તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ ગ્રંથ.

પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી આત્મારામજી (શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી) મહારાજની કૃતિના અનેક અણુમૂલા ગ્રંથોમાં મોટામાં મોટો અનેક જાણવા જેવી અનેક હકીકતો સાથેનો આ ગ્રંથ છે. પાના ૬૦૦ ઉપરાંત છે. આ ગ્રંથ ફરી છપાય તેમ પણ નથી. અમારી પાસે તેની ૫૦) કોપી માત્ર આવેલી છે. કિંમત રૂ. ૧૦) દશ પોસ્ટેજ અલગ.